

KU-Ž-EL

Prodejna KUŽEL nabízí tradičně široký sortiment vánočního zboží a dárečků.

V nabídce mimo jiné máme i hrabla a lopaty na sníh, nebo prima stěrku na auto s rukavicí. Naše zboží si můžete prohlédnout na www.ku-z-el.cz a kdo se pere s časem, ten si může udělat objednávku (nejméně za 500 Kč) a my mu zboží zdarma dovezeme dle dohody až domů. Zároveň bychom chtěli touto cestou poděkovat svým zákazníkům za přízeň a popřát všem úžasné pohodové vánoční svátky. Váš KUŽEL

KOSMETICKÝ SALON V PŘEZLETICÍCH!

Nabízíme: prodlužování vlasů, prodlužování řas, manikúru, nehtovou modeláž a kosmetiku za příznivé ceny!

Tímto bychom Vás rády pozvaly do našeho salonku v Přezleticích, kde nabízíme výše uvedené služby.

Jako malý dárek na uvítanou jsme si pro Vás připravily 10% slevu na kteroukoli péči z naší nabídky. Stačí přijít s letáčkem, který právě držíte v ruce. Tato akce je platná do konce roku 2011!

● Kosmetika

Ošetření EXTRA (čas 90 min. cena 490 Kč)

- anamnéza pleti, odlíčení, povrchové čištění pleti, peeling
- hloubkové čištění pleti, úprava obočí, kosmetická masáž obličeje, krku a dekoltu
- pleťová maska, výživa rtů a očního okolí
- závěrečná úprava - krém

Pracujeme s bio kosmetikou přírodního charakteru Canaderm

● Prodlužování vlasů

- metodami Tapex, Ring, Weavex, Tubex
- ceny individuální již od 7800 Kč

● Manikúra a nehtová modeláž

- gelová modeláž (490 Kč, doplnění 350 Kč)
- gel laky (170 Kč)
- manikúra klasická (130 Kč)
- P-shine (190 Kč)

● Prodlužování řas

- metodou řasa na řasu značka JB Cosmetics
- cena 1500 Kč za nové řasy v ceně je již první doplnění a kartáček na pročešávání ZDARMA
- doplnění řas po 3 týdnech - 400 Kč

Martina Drexlerová - 723 528 088 (Martina.V3@seznam.cz)

ZAPA reality, s.r.o.

Profesionálně se postaráme o prodej nebo pronájem Vaší nemovitosti. Nabízíme příjemné jednání a dlouholeté zkušenosti.

www.zapareality.cz

tel.: Roman Brož 608 242 284 • Lenka Brožová 608 237 689

VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE, PROSÍM AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!

OBEČNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů. Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vrecionová, ing. Ladislava Kopáčová, grafická úprava: Josef Slunéčko. Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

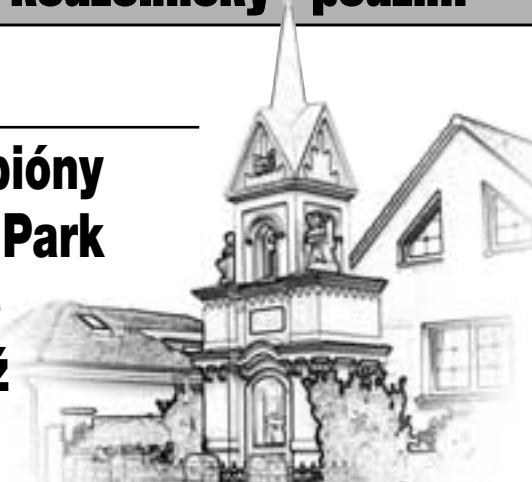
OBEČNÍ ZPRAVODAJ

TÉMA ČÍSLA: Kouzelný a kouzelnický podzim

Z OBSAHU:

- Halloween a lampióny
- Přezletický Hyde Park
- Informace z obce
- Velká letní soutěž a její vítězové

Přezletice • čtvrtletník zdarma • prosinec • číslo 27 • 2011

SLOVO STAROSTKY

Vážení a milí spoluobčané.

Rok se s rokem sešel, je tu opět podzim a také už je to rok od nástupu nového zastupitelstva do vedení naší obce. Chtěla bych vám v tomto čísle nabídnout krátkou rekapitulaci naší dosavadní práce, ale hlavně vás chci informovat o tom, na čem pracujeme v současnosti a také, jaké priority má toto zastupitelstvo do budoucna.

Povedlo se nám schválit nový územní plán. Dotáhnout a následně schválit tento dokument, ač se to možná na první pohled nezdá, není zrovna jednoduchá věc a vězte, že jsme nad novým územním plánem strávili mnoho času. Nicméně plán je konečně na světě. Můžete si ho prohlédnout buď na našich webových stránkách, a nebo je samozřejmě možné prostudovat originál u nás na obecním úřadě. Předpokládám, že se o územní plán budou zajímat především ti, kteří plánují v naší obci výstavbu, ale myslím si, že by se o něj měl zajímat každý občan naší obce, který zde žije, a kterého zajímá budoucí rozvoj Přezletic.

Během srpna se podařilo konečně „vyčistit“ alespoň část vodoteče, která protéká v podstatě centrem obce. Věříme pevně, že toto pomůže s odvodněním „mokřin“ v okolí „Okálova“ na Vinořské ulici, a to včetně sklepů domů na této ulici. Samozřejmě je ještě třeba vyčistit i druhou část vodoteče okolo „Zlatého kopce“, leč zde neustále řešíme majetkoprávní vztahy.

Otevření jedné třídy přezletické mateřské školy ve Vnoři jsme se již hodně věnovali v minulém čísle, nicméně si dovoluji zmínit, že na fungování školky máme zatím jen pozitivní ohlasy nejen od rodičů, ale především od dětí, které tam chodí rády a mají rády paní učitelky. Samozřejmě je nyní naší prioritou výstavba budovy pro MŠ zde v obci. Postupně dáváme dohromady finanční prostředky, které budou potřeba na tuto stavbu. K tomu máme již připravený pozemek i vyřízené stavební povolení.

Jak asi někteří víte, koncem roku bude ukončena spolupráce s provozovatelem vodovodu a kanalizace VaK Zápy, s jehož prací jsme nebyli z mnoha důvodů již delší dobu spokojeni. Postupně dáváme dohromady nahromaděné problémy. Uvedu dva příklady. Po několika měsících

j jsme odstranili zmatek, který se podařil udělat v poměrně jednoduché evidenci objektů napojených na vodovod a kanalizaci. Nyní, už s novým provozovatelem, řešíme problémy v ulici Pod hájem. Od ledna 2012 převezme provozování vodovodu a kanalizace v Přezleticích firma VHS Benešov. Pevně doufáme, že vše bude následně fungovat tak, jak má.

V návaznosti na předchozí bod chci také zmínit, že je v obci jediná a poslední ulice, kde není vybudován hlavní kanalizační řád, a to je ulice Jilmová. Proto jsme již nechali vypracovat projekt a nyní pracujeme na potřebných stavebních povoleních.

Stále intenzivně pracujeme na vybudování otočky autobusu v horní části obce, aby byla i tato lokalita obsloužena. Konečně máme stavební povolení, snad během jara by měla být tato otočka vybudována. Ve spolupráci s Ropidem (podnik Hlavního města Prahy, který má na starosti veřejnou dopravu) pracujeme na výběrovém řízení na nového dopravce. Vzhledem k tomu, že toto výběrové řízení musí být v souladu s legislativou Evropské unie, celá záležitost se bohužel nesmírně prodlužuje. Zajímavostí je ovšem fakt, že linka 302, která Přezletice obsluhuje, bude první linkou v České republice, která bude takto „vysoutěžena“. Postupně však budou muset být v ČR takto vybráni dopravci všech autobusových linek. Nový dopravce by mohl začít linku 302 provozovat během léta 2012.

Vzhledem k tomu, že nás nyní čekají tyto tři větší investiční akce (otočka, školka, kanalizace v Jilmové ulici), nemůžeme si dovolit současně připravovat žádný další větší projekt. Proto jsme bohužel byli nuceni rozhodnout, že místní komunikace, resp. ty, které jsou v současnosti v nejhrošším stavu, opravíme prozatím „provizorním“ způsobem, ale samozřejmě tak, aby tato oprava a jejich sjízdnost vydržela co nejdéle.

Nadále pracujeme na rozpracovaných projektech jako jsou okružní křižovatka „u hasičárny“, rekonstrukce ulice Kaštanová, která by

měla následovat po výstavbě školky a následně pak rekonstrukce Horní návsi a ulice V podskalí. A stále, leč zatím bezúspěšně vyvíjíme nátlak na Krajský úřad ohledně rekonstrukce hlavního průtahu obcí.

Co se týká dalších záměrů obce, pak projekty na revitalizaci archeologického naleziště Zlatý kopec a na výstavbu nového obecního úřadu, včetně velkého společenského sálu a prostor pro různé společenské aktivity,

jsme zatím z finančních důvodů odložili. Vedle toho se snažíme „přinutit“ firmu ČEZ, aby zrekonstruovala elektrické vedení v horní části obce, zatím bohužel bez konkrétních výsledků. Dále také jednáme se zástupci TJ Sokol v naší obci, která je vlastníkem pozemků, na kterém se nachází hřiště. Velice rádi bychom tyto pozemky získali zpět, abychom mohli provést rekonstrukci hřiště a přilehlého okolí tak, aby celý prostor sloužil pro aktivní i neaktivní odpočinek. Jednání jsou bohužel zatím neúspěšná.

Určitě se také chystáme přistavit rok „zvelebit“ dětské hřiště, které je velmi hojně navštěvované a s přibýváním „přezletické drobotiny“, což nás všechny moc těší, stále bude.

Jistě si dovedete představit, že se v průběhu času některé naše záměry z různých důvodů zdrží (někdy je třeba práci přizpůsobit vypsáním dotačním titulům, někdy narazíme na neočekávané problémy s úřady, atd). Proto vás budeme průběžně informovat i v dalších zpravodajích.

Práce je stále „jako na kostele“ a ne vždy se vše podaří absolutně dokonale a rychle. Avšak jsem přesvědčena, že za dobu pěti let, kdy mám možnost být tzv. „u toho“, se naše obec postupně rozvíjí a zvelebí. Důkazem toho jsou pozitivní reakce mnohých z vás, za které vám ze srdce děkuji.

Přeji vám všem hezký a slunný podzim a hlavně poklidné prožití vánočních svátků v kruhu rodiny a těch nejbližších.

VERONIKA VREČIONOVÁ

Ono se řekne školka...

Zaříd'te nám školku, je to vaše povinnost, my potřebujeme dát dítě do školky, zaříd'te to, vždyť podle zákona musíte, a spousty podobných, na jednu stranu oprávněných, stížností a žádostí jsme poslouchali minulé volební období skoro po celý rok. Nejvíce stížností na chybějící školku bylo vždy po skončení zápisu do školky ve Vnoři a přilehlých městských částech či obcích.

Jenže kde vzít školku, když stavba nové stojí skoro 20 milionů, kam postavit provizorní kontejnerovou, když obec nemá vhodný pozemek, kde si pronajmout prostory, když je nikdo nenabízí? Problém stíhá problém a Přezletice se rozrůstají o nové občanky pomalu geometrickou řadou. Můžeme si dodatečně jen povzdychnout, proč současný developer Zlatého kopce neměl od obce jasně danou podmínku (při souhlasu obce s výstavbou bytů pro 1200 lidí), že stavět může, ale jen tehdy, postaví-li zároveň školku a další občanskou vybavenost. Je zajímavé, že předchozí developer „Genese“ tuto podmínku v roce 1995 měl! A pak už bylo ze strany obce směrem k investorovi ticho po pěšině, naopak výše uvedený „hurikán“ stížností nastal směrem od občanů k obci.

Až na jaře přišla spása od sousední Vnoře, kde nám byl nabídnut krátkodobý pronájem části prvního patra bývalé základní školy. O podrobnostech „papírového“ vzniku školky jsme už psali jak ve Zpravodaji, tak i na internetu, nepsali jsme však o jejím vzniku z pozice financí. Ačkoliv díky stanovisku Hygienické stanice i stavebního úřadu jsme nemuseli provést žádné zásadní stavební úpravy, přesto i tak se náklady na stavební „drobnosti“ typu oprava prahů a podlah, výměny vypínačů, příprava rozvodů elektriny, vody a odpadů pro přípravu jídel, zavedení pevné ADSL linky do ředitelny a vymalování všech prostor vyšplhaly na 102 000,- Kč. Dále bylo nutno školku vyba-

vit základním nábytkem jako šatní skříňky v přízemí, skříně na hračky a lůžkoviny ve třídě, stolečky, židličky, poličky, bezpečnostní kryty těles radiátorů, police na ručníky a hygienické potřeby v umývárně, pra-

covní stoly pro ředitelku i učitelku a kuchyňskou linku včetně částečně profi spotřebičů – suma sumárum 422 508,- Kč. Vybavení přípravných jídel talířů, hrnečků, příbory apod. včetně gastro nádob pro dovážení jídel nás jako zřizovatele přišlo na 51 350,- Kč. Matrace, lůžkoviny, ručníky a utěrky stály necelých 40 000,- Kč. Skoro 5 300,- Kč bylo nutno investovat do administrativních potřeb (knihy výkazů, jízdy, pokladní, třídní, razítka včetně poplatků za založení účtu a mobilního telefonu). Multifunkční tiskárna včetně notebooku stála 18 500,- Kč. Základní úklidové prostředky stály 2 000,- Kč a budou to pravděpodobně každoměsíční náklady. Sečteme-li tyto přímé finanční náklady obce jakožto zřizovatele, dostaneme se na nemalých 641 658,- Kč před zahájením provozu školky. Školce byl poskytnut jednorázový příspěvek na provoz (doplatek mezd, zakoupení pomůcek na výtvarnou výchovu, apod.) ve výši 50 000,- Kč, se kterými příspěvková organizace sama hospodáří.

Další pravidelné náklady obce jsou platby za energie (zálohově 6 500,- Kč/měsíc) a roční nájemné základní škole ve výši 150 000,- Kč splatné ve dvou splátkách vždy k pololetí. Zároveň doplácíme na jedno celodenní jídlo částku 40,- Kč, což za měsíc září činilo 10 720,- Kč za 288 porcí.

Na základě počtu dětí nám Krajský úřad Středočeského kraje rozpočtově zafinancovával pouze 1,82 úvazku na pedagogické pracovníky MŠ, na nepedagog. pracovníka MŠ 0,61 úvazku a nepedagogického pracovníka ve výdejně jídel 0,28 úvazku. Vzhledem k tomu, že je nutné mít ve školce dvě pedagogické síly (ředitelka a učitelka), obec musí z vlastních zdrojů zafinancovat 0,18 úvazku; to samé je i na pozici uklízečky, školnice a pracovníce výdejny jídel v jedné osobě – zde financujeme 0,11 úvazku z rozpočtu obce. Kolik korun bude muset ve skutečnosti dopláct se ukáže až na konci roku při účetní závěrce.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Během měsíce listopadu bude přestěhována místní knihovna do nových prostor v 1. patře Obecního úřadu. Provozní doba zůstává nezměněna.

Důvodem stěhování je neúměrně nákladný provoz knihovny (přímotopné elektrické vytápění) v prostorách bývalého statku u Křenů.

Věříme, že toto nezbytné opatření (a hlavně těch pár schodů navíc) neodradí stále čtenáře od jejich pravidelné návštěvy knihovny a naopak svým vyšším komfortem přiláká čtenáře nové.

Děkujeme za pochopení.

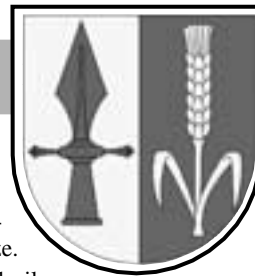
Podtrženo a sečteno – k 24. 10. 2011 jsme do Mateřské školy Přezletice se sídlem na Vinořském náměstí 22 investovali již 775 378,- Kč. Je ale pravda, že cca 630 000,- Kč byly jednorázové náklady na pořízení vybavení, které se pochopitelně v dalším roce již nebudou opakovat ba naopak. Všichni nejen doufáme, ale děláme všechno možné pro to, abychom si pak toto vybavení brzy přestěhovali do vlastní budovy v Kaštanové ulici a mohli tak zase udělat radost rodičům dalších více než 20 dětí. Letos jsme totiž mohli přijmout pouze 20 dětí, z toho 3 předškoláky, a tak příští rok moc rodičů nepotěšíme – odejdou-li všichni předškoláci do školy, budeme mít volná pouze 3 místa (a to za předpokladu, že někdo z nich nedostane odklad školní docházky) a zase budeme ti špatní.

Ale nemalujeme čerty na zeď vulgo nevyhrnujme kalhoty, když brod je ještě daleko a po-přejme naší první mateřské školce hodně úspěchů v práci a ať se dětem u nás ve Vnoři líbí.

Závěrem bych chtěla moc poděkovat všem rodičům dětí z Hvězdiček za sponzorské dary malé, větší i ty největší, protože to je pro nás důkaz toho, že chcete přispět k dobrému a ještě lepšímu fungování naší zatím provizorní školky. DĚKUJEME.

LÍDA ČERVÍNOVÁ
místostarostka obce

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 12. 9. 2011

● Místostarostka obce informovala ZO o průběhu a výsledcích proběhlého koncesního výběrového řízení na provozovatele vodovodu a kanalizace v obci. Nový provozovatel nahradí od 1.1.2012 stávajícího provozovatele – firmu VaK Zápy s.r.o. Výběrová komise předložila zprávu o posouzení a hodnocení nabídek zadavateli koncesního řízení (starostce obce), na jejímž základě zadavatel rozhodl o výběru nevhodnější nabídky – ekonomicky nejvýhodnější byla nabídka č. 3 uchazeče Vodohospodářská společnost Benešov, s.r.o. Oznamení o výběru nevhodnější nabídky bylo odesláno všem účastníkům výběrového řízení a po uplynutí lhůt k podání námitek bude moci být smlouva s vítězem předložena zastupitelstvu obce ke schválení.

● ZO rozhodlo, že část budovy čp. 48 (stávající provozovna restaurace a obchodu) bude pronajata pí. Ericce Hochmanové (HOCHER s.r.o.).

● ZO pověřilo starostku obce k projednání návrhu nájemní smlouvy s novým nájemcem uvedených prostor s tím, že prioritou je co nejrychlejší obnovení provozu obchodu s potravinami.

● ZO souhlasilo s návrhem rozpočtového opatření č. 2 (Ke změnám dochází v oblasti výdajů na opravu komunikací /dohoda s dodavatelem umožnila přesun plateb z r. 2010 až na r. 2011/, v jiné struktuře výdajů v oblasti kultury /změna v účtování některých položek/, dále v oblasti výdajů na předškolní výchovu /nově zavedená položka – zřízení mateřské školky/. V oblasti příjmů je změna vlivem získání sponzorských darů na akce pro děti a zejména vlivem příspěvků budoucích developerů.) a pověřuje účetní obce k jeho provedení.

● ZO souhlasilo s navrženou mimořádnou inventarizací (nutnost provedení mimořádné inventarizace vybraného drobného majetku obce v souvislosti s ukončením nájmu /Nortino BK s.r.o. – restaurace a obchod/ a dále v souvislosti s připravovanými organizačními změnami) i s navrženým termínem. ZO pověřilo starostku k vydání příkazu k mimořádné inventarizaci.

● ZO souhlasilo s povolením výherního automatu (v Hostinci Na náměstí) do 31.12.2011 a pověřilo starostku obce k vydání příslušného rozhodnutí.

● Starostka obce seznámila ZO s pravidelnou zprávou OP Koleč o činnosti Obecní policie. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.

● ZO souhlasilo s prodejem dřeva z kácených stromů v dané lokalitě p. S. Peškovi za nabízenou cenu za podmínky, že bude odebrán kompletně pokácený strom (tj. vč. větví) a prostor bude kupujícím řádně vyčištěn. ZO zároveň doporučilo upozornit případného kupujícího na skutečnost, že kácení není v této chvíli aktuální a může být provedeno až v následujícím roce.

● ZO souhlasilo s podpisem kupní smlouvy na část pozemku parc. č. 196/1 (tj. nově vzniklého pozemku parc. č. 196/4 PK o výměře 58,22 m²), k.ú. Přezletice (Prodej části

pozemku byl ZO schválen již v r. 2010, v průběhu přípravy kupní smlouvy však došlo k několika změnám v dané lokalitě a ZO se obávalo případných komplikací v souvislosti s výstavbou na nově vzniklých parcelách) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

● ZO zvážilo předloženou nabídku (nabídka společnosti Projekt IV. s.r.o. na zabezpečení projektové a inženýrské činnosti ve věci změny odkanalizování ul. Jilmová) a pověřilo starostku obce k dalšímu jednání s firmou Projekt IV s.r.o. s tím, že bude zúžen rozsah prací (zejm. projekty k přípojkám, inženýring DST apod.).

● ZO souhlasilo s poskytnutím příspěvku na startovní pro podzimní část ligy pro 2 přezletické fotbalové oddíly (Hanspaulská liga) v celkové výši 8.080,- Kč.

● ZO souhlasilo s provedením písemné opravy v textu smlouvy o věcném břemeni dle návrhu (nutností změny písemné chyby ve smlouvě o věcném břemeni, uzavřené v r. 2009 s pí. Böhmovou). ZO pověřilo starostku k provedení této opravy.

● ZO souhlasilo s uzavřením předložené kupní smlouvy (Starostka obce v rámci kontroly plnění usnesení z předchozích zasedání ZO, informovala ZO o skutečnosti, že dosud nebyla podepsána kupní smlouva s vlastníky parc. č. 430/1 /PK/ – Bílá vrátka. Jednání však dosud probíhají a ve spolupráci s právníkem obce bylo připraveno nové znění kupní smlouvy, které je odsouhlaseno i prodávajícími. Tato kupní smlouva byla ZO předložena a byla důkladně projednána.) k části pozemku parc. č. 430/1 (PK), v k.ú. Přezletice, a to za stanovenou celkovou cenu 10,- Kč. ZO pověřilo starostku obce k podpisu této smlouvy.

● ZO rozhodlo, že obcí zřízená příspěvková organizace "Mateřská škola Přezletice" povede účetnictví ve zjednodušeném rozsahu.

DNE 10. 10. 2011

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene s firmou RWE GasNet s.r.o. (Smlouva se týká umístění plynového vedení pro developerský projekt v lokalitě „Nohavice“ a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene s firmou RWE GasNet s.r.o. (Smlouva se týká umístění plynového vedení pro developerský projekt Ing. Potůčka.) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

● ZO souhlasilo s uzavřením Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene č. IV-12-6013260/1 (uložení nového kabelového vedení NN k novému rodinnému domu v ul. Cukrovarská) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

● Starostka obce seznámila ZO s pravidelnou zprávou OP Koleč o činnosti Obecní policie. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.

● Místostarostka obce informovala ZO o vyjádření MF ke koncesní smlouvě s novým provozovatelem vodovodu a kanalizace v obci. Přestože se jednalo o koncesní řízení malého

rozsahu, je nutné, aby se k tomuto typu smlouvy vyjádřilo ministerstvo financí. Z tohoto důvodu mu byla smlouva zaslána a v uplynulém týdnu obec obdržela předchozí stanovisko MF. Smlouva je nyní připravena k podpisu. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.

● ZO souhlasilo s uzavřením předložené Koncesní smlouvy (s novým provozovatelem vodovodu a kanalizace v obci) a pověřilo starostku obce k jejímu podpisu.

● ZO odročilo rozhodnutí (o žádosti Ing. Buly /čp. 27/, týkající se zřízení 2 parkovacích stání u jím vlastněné nemovitosti /jedná se o současný zelený pás/. ZO žádost projednalo a konstatovalo, že se jedná o problém v celé obci) na další zasedání ZO. ZO požádalo Ing. Starčeviče o pracovní schůzku, kde bude tato otázka řešena.

● ZO vzalo závěry inventarizační komise na vědomí, souhlasilo s předloženými návrhy na vyřazení majetku, uvedenými v inventarizačních zápisech. ZO pověřilo Ing. Červínovou a p. Jílka k zabezpečení fyzické likvidace vyřazovaného a dále nevyužitelného drobného majetku. ZO pověřilo účetní obce k provedení navržených změn a úprav.

● ZO jmenovalo pracovní skupinu pro projednání možného nového nájemce/nájemců nebytových prostor v čp. 48, a to v následujícím složení: Ing. Cyril Neuman, Ing. Ludmila Červínová, Petra Kopáčková DiS. ZO pověřilo komisi k přípravě a projednání nájemní smlouvy/ nájemních smluv. Termín pracovní schůzky byl stanoven na 17. 10. 2011.

● ZO souhlasilo (S žádostí o vyjádření k územnímu rozhodnutí plánované výstavby spol. Moravská-stavební INVEST a.s. /lokality Nohavice/; žádost byla zkonkultována s Ing. Starčevičem, který nevznesl žádné připomínky. Žádost souvisí s umístěním jednotlivých domů v lokalitě, nejedná se o změnu infrastruktury apod.) a pověřilo starostku k vydání kladného stanoviska.

● ZO souhlasilo (s žádostí o vyjádření k územnímu rozhodnutí plánované výstavby Ing. Potůčka. Žádost byla zkonkultována s Ing. Starčevičem, který nevznesl žádné připomínky. Žádost souvisí s uložení sítí v konkrétní lokalitě.) a pověřilo starostku k vydání kladného stanoviska.

● ZO souhlasilo (s návrhem vyjádření územního rozhodnutí plánovaných úprav v ul. Kaštanová. Projektová dokumentace, vytvořená firmou Pro-Consult s.r.o. a týkající se speciálně komunikací) a pověřilo starostku k vydání kladného stanoviska.

Zastupitelstvo obce Přezletice:

A) Vzalo na vědomí

A1. Předkládací zpráva o projednání návrhu Územního plánu Přezletic uvedenou v příloze tohoto usnesení,

A2. sdělení pořizovatele, že k projednávanému návrhu Územního plánu Přezletic byly uplatněny námítky dotčených osob (§ 52 odst. 2 stavebního zákona),

A3. sdělení pořizovatele, že k projednávanému návrhu Územního plánu Přezletic neby-

ly uplatněny připomínky právnických či fyzických osob nebo veřejnosti podle § 52 odst. 3 stavebního zákona

B) Rozhodlo o námítkách (všech 22 rozhodnutí je přílohou zápisu a Odůvodnění rozhodnutí o jednotlivých námítkách je uvedeno v příloze usnesení.)

C) Ověřilo návrh Územního plánu Přezletic podle § 54 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a konstatuje, že

● není v rozporu s Politikou územního rozvoje České republiky 2008, schválenou dne 20. července 2009,

● není v rozporu s Územním plánem velkého územního celku Pražský region, schváleným Krajským úřadem Středočeského kraje v prosinci 2006,

● není v rozporu se stanovisky dotčených orgánů a stanoviskem krajského úřadu, jak je doloženo v předkládací zprávě a dokumentaci Územního plánu Přezletic

D) Vydalo

Územní plán Přezletic (zhotovitel Ing. arch. Petr Starčevič, autorizovaný architekt ČKA 01 928) postupem podle § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění (dále jen „správní řád“), a v souladu s § 6 odst. 5 písm. c) a § 43 odst. 4 stavebního zákona, jako Opatření obecné povahy č. 1/2011 uvedené v příloze tohoto usnesení.

E) Uložilo starostce obce

E1. oznámit veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu vydání Opatření obecné povahy č. 1/2011 – Územní plán Přezletic

v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu a vyznačit jeho účinnost,

E2. poskytnout Opatření obecné povahy č. 1/2011 - dokumentaci Územního plánu Přezletic opatřeně záznamem o účinnosti příslušnému stavebnímu úřadu, příslušnému úřadu územního plánování a Krajskému úřadu Středočeského kraje,

E3. zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje o vydaném Územním plánu Přezletic a o místech, kde je možné do dokumentace nahlížet, a oznámit tuto informaci jednotlivě dotčeným orgánům neuvedeným v předchozím bodu,

E4. zpracovat registrační list Územního plánu Přezletic a podat návrh Krajskému úřadu Středočeského kraje na vložení jeho dat do evidence územně plánovací činnosti,

E5. zabezpečit archivování úplného elaborátu Územního plánu Přezletic, včetně dokladů a písemností dokládajících proces pořizování.

DNE 21. 10. 2011

● ZO akceptovalo doporučení pracovní komise a souhlasilo s uzavřením nájemní smlouvy s p. Pavlem Milotou (provozovna obchodu). ZO pověřilo starostku obce k podpisu Nájemní smlouvy.

● ZO akceptovalo doporučení pracovní komise a souhlasilo s uzavřením nájemní smlouvy s p. Peterem Podrackým (provozovna restaurace). ZO pověřilo starostku obce k podpisu Nájemní smlouvy.

● ZO souhlasilo s podáním žádosti o dotaci ze Středočeského Fondu rozvoje obcí a měst „Velké projekty“ ve výši 3.274.951,-

Kč na odvodnění komunikační v ulici Zahradní a Na Váze.

● ZO souhlasilo s předloženou cenovou nabídkou (nabídkou firmy Pro-Consult s.r.o. na vypracování průzkumů a rozborů na akci „Přezletice – průtah obcí“. Předmětem nabídky jsou průzkumy stávajících inženýrských sítí, majetkové vztahy dle KN a identifikace parcel vč. podkladů pro vynětí ze ZPF, dendrologický posudek, geodetické zaměření atd) a pověřilo starostku obce k potvrzení objednávky a úhradě souvisejících nákladů.

● ZO pověřilo starostku obce k přípravě návrhu rozpočtu pro r. 2012 a k jeho vyvěšení na úřední desku obce.

● ZO vzalo na vědomí informaci (O plánované změně dopravního značení na křižovatce ul. Čakovická a Veleňská (a Na Kocandě). Ke změně předností v jízdě dochází z důvodu nové výstavby a zvýšeného provozu na silnici č.III/0102 (Čakovická). Na základě vyjádření Policie ČR a odboru dopravy bude nově ulice Veleňská směrem od Veleně označena jako vedlejší a hlavní komunikace bude Čakovická. Křižovatka bude osazena odpovídajícími a přehlednými dopravními značkami.), souhlasilo s uvedenými důvody a návrhy změn a pověřilo místostarostku obce k dalšímu jednání v této věci.

● Místostarostka obce seznámila ZO s průběhem vyřizování naší žádosti o instalaci dopravní značky B4 (zákaz vjezdu nákladních vozidel) směrem od vlnofského cukrovary do ulice Rosické a následně Cukrovarské, čímž by se mělo zamezit tranzitní dopravě přes naši obec. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.

POLICIE KOLEČ ZASAHUJE V PŘEZLETICÍCH

Ozývají se hlasy, že by bylo dobré, kdyby Obecní policie Koleč přestala „pomáhat a chránit“ na Vlnofské ulici, kde někteří z vás již i vícekrát museli sahat do peněženek a platit pokutu za překročení povolené rychlosti, a začala se věnovat i práci běžného pochůzkáře, tj. vyskytování se uniformy na různých místech obce. I tuto službu po kolečské policii požadujeme a na základě podnětů od občanů necháváme kontrolovat i např. okraje obce, kde začíná výstavba nových domů a s tím pochopitelně ruku v ruce jdoucí nárůst stavebních dělníků. Máte-li pocit, že je potřeba posílit hlídky obecní policie na nějakém konkrétním místě, kontaktujte prosím Obecní úřad či přímo místostarostku obce, abychom se mohli s vedoucím strážníkem kolečské obecní policie domluvit na úpravě jejich činnosti v Přezleticích.

Co se týká překračování rychlosti – podle níže uvedené statistiky je ale vidět, že v srpnu i září došlo skoro k dvojnásobnému počtu přestupků než bylo v červenci a červnu. Rychlost se měří na Vlnofské, kde bylo nejvíce stížností na to, že auta jezdí moc rychle a podle počtu přestupků je vidět, že kontrola je stále potřeba. Nárůst přestupků za nedovolené vjezdy do míst, kde je to zakázáno, nás vůbec netěší, proto-

že to jenom potvrzuje to, s čím nyní bojujeme s pražskou policií – chceme dosáhnout zákazu vjezdu nákladních aut do Přezletic ze všech směrů, protože nyní si přes obec zkracují cestu „tiráci“ všech možných zemí.

STATISTIKA ČINNOSTI

Přestupek	srpen	září	říjen
Nedovolené stání vozidla na pozem. komunikaci	0	0	1
Nedovolené vjezdy do míst, kam je to zakázáno	10	12	10
Překročení povolené rychlosti	16	21	24
Přestupky proti veřejnému pořádku	4	5	3
Kontrola osob	4	6	4

— INFORMACE Z OBCE —

Změna značení křižovatk

„Časy se mění“ zpívala ve své písničce Marta Kubišová v 60. letech a tato slova jsou stále platná. Pořád se všechno mění, nejen časy, ale i náš způsob života. Méně chodíme pěšky, více jezdíme dopravními prostředky, a to hlavně vlastními automobily. Pravidelné ranní zácpy ve Víně u hřbitova donutily spoustu nejen Přezletičů jezdit ke stodolám a Prahu dobývat přes Letňany či od Čakovice. A tak na Kocandě pěkně jedno auto za druhým zatáčí do Čakovické a nedbajíc vyhlášených krajnic, které zužují vozovku skoro jen na jeden jízdní pruh, vytvářejí z této tankodromové silnice novou příjezdovou komunikaci do Prahy.

Tento nárůst dopravy vedl i k žádosti obce o převod této komunikace na vyšší úroveň, což by s sebou neslo lepší péči o tuto silnici. Doteď je totiž u SUS Mnichovo Hradiště jako prioritní silnice do Veleně – zejména v zimním období to všichni ti, co chtějí jet do Prahy, oceňují, protože se protahuje silnice do Veleně a nikoliv ke „stodolám“.

Po konzultaci s policií i odborem dopravy nám bylo doporučeno ZMĚNIT HLAVNÍ A VEDLEJŠÍ KOMUNIKACI. Hlavní silnice povede směrem z Veleňské doleva do Čakovické a silnice na Veleň bude vedlejší. Změn předností v jízdě pomůže vyřešit i další problém zlepšení bezpečnosti provozu, kdy si občané oprávněně stěžovali na nerespektivní značky začátečníků a od Veleně se se vrátili do obce rychlostí přímo kosmickou.

Křižovatka ulic Čakovická, Na Kocandě a Veleňská bude osazena novými dopravními značkami, a to včetně vodorovných výstražných značek. Protože se jedná o dost zásadní změnu a protože jsme si vědomi toho, že původní značení mají mnozí „zažrané pod kůži“, chceme už předem na plánovanou změnu upozornit a tím předejít možným dopravním kolizím. Jezděte, prosím, touto křižovatkou opatrně a pečlivě sledujte dopravní značky. Děkuje.

Tichá pošta

„Voda teče a řeči se vedou“ sice asi nikdo nezpívá, ale k našemu životu to také nejspíš patří, zvláště v Přezleticích. Někteří si možná vzpomenu na článek o tom, že máme konečně v Přezleticích poštu; tichou. Teď bych řekla, že je trochu hlasitější, obsahově však stejně zkrácená. Ráda bych tady jménem všech zastupitelů připomněla, že vy jste si nás zvolili jako své zástupce pro řízení obce a dali nám důvěru k řešení všech problémů, které se v běžném přezletickém životě vyskytují. Snazíme se naší prací v obci vést takovým směrem, abychom mohli postupně naplňovat body našeho strategického plánu rozvoje obce, který je základním a určujícím dokumentem a který se chystáme opět aktualizovat.

O tom, na čem právě pracujeme, vás pravidelně informujeme prostřednictvím zápisů z veřejného zasedání zastupitelstva, které jsou krom jiného uveřejňovány i v Obecním zpravodaji. Potřebuje-li přesto někdo podávat bližší vysvětlení (lečdy pro správné informace využíváme i služeb právníka), má u nás dveře otevřené. Klidně vystupte z anonymity davu a přijďte nám osobně říct, co se vám na naší práci nelíbí a my vám dokážeme vysvětlit a odůvodnit veškerá naše rozhodnutí.

Teď jedna důležitá informace, která si žije už delší dobu svým značně pokrouceným životem – od 1. října letošního roku byl přijat na místo SPRÁVCE OBCE pan Zdeněk Jílek (mobil 725 183 169), který nás i nadále přesvědčuje, že skutečně chápe pojem a podstatu práce „správce obce“, a to včetně vedení kolektivní technických a úklidových pracovníků.

SMS Info kanál

Od začátku letošního jsme spustili nový druh informování občanů o aktuálním dění v obci, kdy pomocí SMS zpráv dostávají ti, co poskytnou číslo svého mobilního telefonu, bezplatně aktuální informace o případných odstávkách dodávek vody, přerušování dodávek elektrického proudu či pozvánky na kulturní akce.

Podle zkušeností a ohlasů dosavadních uživatelů tohoto SMS Info kanálu je tato služba velmi dobře přijata a hodnocena, proto zde připomínáme dosud nezaregistrovaným spoluobčanům, že se mohou připojit na obecní úřad zaregistrovat mezi stále se rozrůstající skupinu uživatelů našeho SMS Info kanálu.

Sociální péče

Ačkoliv naše obec není přímým poskytovatelem sociální péče, tj. nemá vlastní pečovatelskou službu, která by poskytovala přímo v Přezleticích služby potřebné pro starší, nemocné či zdravotně postižené občany, je k dispozici na úřadě seznam terénních poskytovatelů sociální péče.

Potřebujete-li pro sebe či někoho blízkého zajistit službu podobného typu, můžete si seznam prohlédnout na úřadě a nebo vám ho můžeme zaslat v elektronické podobě.

Zkratka pro TIRÁky

Šlak by mne trefil, když pod okny obecního vidím, a hlavně slyším pískat brzdy, nějakého ohromného nákladáku s mnoha nápravami a označený tabulkou T.I.R. Jistě i někteří z vás jste byli svědky snahy této „obluď“ o vytvoření se v zatáčce u zrcadla, aby mohl tento kolos projet a nezbořit přitom žádný dům či jeho roh. Kde se tu berou?

Jednoduchá odpověď – řidiči si podle GPS nastaví nej-

kratší, nejlevnější a vůbec pro ně nejnvýhodnější trasu a už to valí přes Přezletice. Od severu mají sice vjezd do obce zakázán (ha ha), ale zákazová značka chybí na Mladoboleslavské u vjezdu do ulice Rosické a následně tzv. zatačkou u Dužho do naší Cukrovarské.

Ačkoliv jsou značky většinou ignorovány, přesto jsme požádali kbelský odbor dopravy o umístění značky zákazu vjezdu nákladáku a doložili i posudek správce našich průtahových komunikací SUS Mnichovo Hradiště (stav komunikací je nevhodný pro jakoukoliv nákladní dopravu). Pražská policie si ještě však vyžádala zakreslení možné objízdné trasy, což jsme ve spolupráci s dopravním odborem učinili. Nyní nám nezbyvá než čekat na schválení naší žádosti a pak doufat, že zákazová značka TIRÁky vyžene z naší obce.

A nebo budeme spoléhat na to, že kolečková obecní policie chytne pár hříšníků a mezi řidiči se to třeba rozkřikne. Abychom se však dokázali nákladáku zbavit úplně, musel by dnes a denně stát policajt na obou koncích obce a pokutovat a pokutovat a pokutovat a... Ach jo.

Obecně závazná vyhláška č. 2/2011,

kteřou se stanovuje ZÁKAZ SPALOVÁNÍ suchých rostlinných materiálů v obci Přezletice je stále v platnosti a byla zastupitelstvem obce přijata na základě stížností ohledně častého pálení veškerého zahradního odpadu na otevřených ohništích. Je potřeba, aby si konečně naši „palíči“ uvědomili, že na likvidaci zahradního odpadu je nutné použít pouze kontejner, který je od jara do podzimu pravidelně 1 x za 14 dní přistavován na 5 stanovištích v obci. **Respektujte** proto systém likvidace odpadů zavedených v naší obci, vyhněte se tak možným finančním postihům dle platných zákonů; bloková pokuta podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích může být na místě udělena až do výše 30.000,- Kč.

V žádném případě se nemohou spalovat mokré rostlinné materiály, jak jistě mnohého napadne, když do výše uvedená vyhláška nezmiňuje – toto vyhláška neřeší, protože zákaz je dán přímo zákonem 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší.

Zároveň bychom chtěli upozornit i další občany, kteří odváží svůj zahradní odpad na pozemky jiných majitelů, což je například na západní straně obce, kde jsou hromádky trávy, listů, růží a jiných zcela bezpochyby kompostovatelných odpadů, že tímto jednáním porušují Obecně závaznou vyhlášku č. 6/2007 o odpadech a vztahují se na ně stejné sankce jako při pálení zahradního odpadu. A sloup elektrického vedení a keř u něj skutečně není místem skládky pro dřeva, obsahy květináčů ani pro pokácené tuje či břízy!

Úklid sněhu a zaparkovaná auta

Přijde zima do vsi, a proto bychom už předem chtěli opět upozornit všechny majitele automobilů, kteří parkují na místních komunikacích, aby sledovali předpověď počasí či alespoň aktuální situaci za oknem a v případě sněžení svá vozidla na ulicích NEPARKOVALI! Vyhnete se totiž každoročním problémům, kdy traktor s radlicí překáží u úklidu sněhu auta na ulicích, případně si pak jejich majitelé stěžují, že jim traktor auto přihrnul sněhem. V letošním roce bude potřeba sledovat počasí o to víc, protože letos budeme mít k dispozici vlastní multikáru s přední radlicí a budeme moci vyjždět k úklidu sněhu častěji. I nadále tedy platí: My budeme uklízet ulice, vy si uklíďte auta. Děkuje.

Nový provozovatel vodovodu a kanalizace

V polovině září skončilo koncesní výběrové řízení na nového provozovatele vodovodu a kanalizace v naší obci a podle zadaných kritérií na prvním místě skončila Vodohospodářská společnost Benešov – více informací o firmě dále ve zpravodaji v článku s názvem „VHS Benešov – nový provozovatel vodovodu a kanalizace“.

V současnosti připravujeme fyzické předání naší infrastruktury novému provozovateli, a to zatím včetně všech problémů, které se s původním provozovatelem VaK Zápy nepodařilo vyřešit. Týká se to zejména ulic Pod Hájem a U Bažantnice a problému nátoků balastní vody z těchto ulic do hlavního řadu kanalizace Přezletic. Díky vážnému onemocnění ředitele VaK Zápy se nám tento problém nepodařilo vyřešit před předáním infrastruktury VHS Benešov, ale ve spolupráci se zástupci VHS Benešov připravujeme návrhy možných řešení. Určitě se bude jednat o kontrolu jednotlivých nemovitostí; o termínu návštěvy budou obyvatelé ulic Pod Hájem včas informováni.

V případě jakýchkoliv problémů či dalších informací kontaktujte Obecní úřad. **LČ**

Předávání plaket profesora Jana Janského

V sobotu 12. listopadu se na Zámku Mělník uskutečnil jubilejní 15. Benefiční večer Českého červeného kříže, oblastního spolku Mělník, kde byly uděleny i Janského plakety za mnohonásobné darování krve. Řekne-li se krev, někteří začnou omdlévat, jiní si představí třeba čerstvé říznutí do prstu, jiní třeba krevní tučnici či zabíjačkovou „prdeláčku“, ale málokdo vidí možnost s lehátko a přístroji v odběrové místnosti, kam se se železnou pravidelností vracejí dobrovolní dárčí krve, aby svou vzácnou tekutinou pomohli zachránit život jiným.

Mezi letošními oceněnými byli i manželé **MARTINA A KAREL DREXLEROVI**

z Jasminové ulice v Přezleticích, kteří za desetinásobný odběr krve získali Bronzové medaile profesora Jana Janského.

I my se samozřejmě přidáváme ke gratulantům, ale myslím si, že prostě slůvko **DĚKUJEME** je nevhodnějším vyjádřením pro jejich přístup vlastně k nám všem. Kdo ví, třeba i nám jednou zachrání život krev, kterou nám nezištně poskytli naši sousedé. Díky. **LČ**

JAK VLASTNĚ TRÍDÍME?

Nejlépe to asi nebude, když stále čekáme na pozvánku k náměstkovi hejtmána Středočeského kraje ing. Peterovi, abychom převzali ocenění pro nejlepší „třídíče“ v kraji 😊. Ale v každém případě si všichni ti, co se aktivně zapojují do sběru vyřaditelných složek komunálního odpadu, zaslouží ocenění alespoň od představitelů naší obce.

Milí spolutříditelé, děkujeme vám za váš čas, ochotu i chuť rozdělovat doma odpad a ten pak podle druhů házet SEŠLAPANÝA vůbec MAXIMÁLNĚ MINIMALIZOVANÝ do odpovídajícího barevného kontejneru. Jen díky vašemu úsilí jsme během letošního roku dostali od firmy EKO-KOM, která se zabývá zpětným odběrem recyklovatelného odpadu, odměnu ve výši 150.000,- už za 3 kvartály (přičemž loňská odměna byla necelých 160.000,- Kč za celý rok) a můžeme se těšit na dalších cca 50.000,- za poslední čtvrtletí. Tato odměna nám dokáže pokrýt 4/5 nákladů na sběr a svoz tříděného odpadu a uspořené peníze můžeme použít třeba na pravidelný svoz kompostovatelného odpadu či na rozšíření odpadkových košů, a to včetně sácků na psí „tyhlety“ exkrementy.

V neposlední řadě, vlastně spíš v první, jste jistě i vy, co poctivě třídíte, zaznamenali snížení množství odpadu v popelnici. Všimli jste si? Já tedy ano a s radostí zjišťuji, že mám nový prostor pro vyhození starých pokladů, které se už rozhodně „nebudou někdy hodit“ a na půdě či v komoře mohou postoupit své místo jiným pokladům, které by se „mohly někdy hodit“.

Jak je zvykem státních úředníků, chrlí a chrlí na nás každý rok dotazníky o všem možném, zvláště pak ty se zaměřením na to, jak naše obec třídí a kolik vytřídí. Statistiku nám vede naše svozová firma A.S.A. a předává nám každoroční přehled o našem třídění. Ačkoliv miluji vyplňování dotazníků a hlášení všech typů (a zejména urgencye o vyplnění „zapomenutých“ dotazníků z předchozích let mě přivádějí do stavu velmi vzdáleném od nirvány), tentokrát mne Hlášení o produkci a nakládání s odpady za poslední roky docela zaujalo. Posuďte sami:

200 301 - 185,0169 150 102 - 17,4044
810 200 - 0,89. No není to krása? 😊

Teď vážně, nechme číselné kódy a tuny odpadů statistikům a podívejme se na to srozumitelněji. V roce 2009 jsme vyprodukovali přes 265 tun odpadků, které dáváme do popelnice (tzv. Směsný komunální odpad neboli SKO), zatímco o rok později v roce 2010 to přes značný nárůst nových obyvatel bylo pouhých 185 tun SKO. Zmenšení odpadků je více než třetinové. Kampak se těch více než 80 tun podělo? Do příkopů, do remízků či na odpočívadla? Kdepak! Odpad skončil v barevných kontejnerech na tříděný odpad a ve dvoře u Křenu při pravidelných jarních a podzimních velkých úklidech.

Takže na závěr ještě jednou otázka Jak vlastně třídíme? A odpověď: „U mě dobrý“. **LČ**

-- CO SE U NÁS UDÁLO --

Čí je posvícení? Naše!

Po sportovních akcích, skluznicích okurek a návštěvě přezletické ZOO se přesuneme se zahájením školního roku na pole kulturní i vzdělávací.

V neděli 11. září se konalo tradiční přezletické posvícení. Střelnice, houpačky a trampolíny zvaly děti sice už během týdne, ten hlavní nával si však majitelé atrakcí užili v neděli odpoledne. Sluníčko svítilo i hrálo a tak toto krásné podzimní počasí vyhládkovalo ven na Horní návěs lidí jako buchtíček, však bylo také o jejich zábavu po posvícenském obědě náležitě postaráno – kromě pouťových atrakcí čekala na všechny příchozí čtyřčlenná kapela Pražského pouťového orchestru, která dvě hodinky hrála ty neznámější staropražské písničky a rozezpívala přítomný přezletický smíšený sbor. A dokonce i roztančila; to zejména malé tanečnice. I když ani člen místního sboru dobrovolných hasičů se nedal zahanbit a přispěl k všeobecné pohodě svou tanečně pochodovou kreací na píseň My jsme sbor dobrovolných hasičů.

Na stolech byly tácky s úžasnými povidlovými, makovými, tvarohovými i ořechovými koláčky, po kterých se hodně brzy zaprášilo. To víte, ke kávičce se prostě něco sladkého musí. Ke svažením hrdla po zpěvu si mohli přítomní zvolit mezi tradičním pivem a nebo burčákem či bílým, růžovým a červeným vínem. Zkrátka co kdo chtěl a na co měl při svátečním odpolední chut.

Jen jednu chybičku posvícenského odpoledne mělo – Pražský pouťový orchestr, na jehož koncerty chodili někteří z přítomných už před dvaceti lety na nádvoří pražského hradu, vyzval přítomné, aby si řekli, jakou písničku mají zahrát. „Přeci Přezletický pochod“, zaznělo z úst paní Hanzlíkové a kapela byla v koncích. Takže milí pánové, dostáváte pětku a přišťe se nechte vyzkoušet! Protože autor Přezletického pochodu, který hrával i orchestr Karla Valdaufa, seděl v publiku a býval by si to ke svým zářijovým 90.narozeninám fakt zasloužil.

Na „Pěknou“ za pěknou

Přezletické posvícení pokračovalo v duchu písničky To je zlaté posvícení, to je zlaté pondělí v pondělí 12. září v Hospodě Na náměstí tzv. Pěknou. Většinou se slavovalo jen tak u piva třeba po sklizených bramborách už od dopoledne, hlavní atrakcí však je zpívání za doprovodu pana Zahradníčka a jeho harmoniky či zpěváka a hráče na klávesy, což bylo letos. K tomu něco dobrého na zub, což si berou za své tamní štamgasti a už se zpívá a tančí do pozdních večerních hodin. Ještěže tak, protože bych se jinak nestihla alespoň na chvíli po večerním zasedání zastupitelstva zastavit na kus řeči, písničky a samozřejmě malý kalíšek. Po náročném dni to byl balzám na duši. Protože pondělní ráno začalo... →

...slavnostním otevřením první přezletické mateřské školy

se sídlem ve Vnoři! Tuto událost nemůžeme ani ve zpravodaji opominout, protože po mnoha měsících úporné práce, a to jak papírové a finanční ze strany našeho úřadu, tak hlavně fyzické ze strany paní ředitelky, paní učitelky i paní školníkové. Všechny tři si neuvěřitelně „máklady“ a myslím si, že nebudu nijak přehánět, když řeknu, že se už těšily na zahájení školního roku, aby si trochu odpočinuly. Kolik času jen strávila paní Koubková nad čistěním

podlah, kde nesla jedinou černou šmouhu od botek bývalých žáků ZŠ. Paní učitelka Světlanka do úmoru malovala ohromný papírový hrad včetně princezny a prince, velké obrázky na zeď se značkami a jmény všech nových žáčků, lepila obrázky na okna a vůbec všelijak zkrášlovala bývalé třídy školy. Paní ředitelka Míša to všechno musela řídit – přes dodávky vybavení do jídelny, nábytku do herny i šatny, nákupy prádla, postýlek, hraček, vý-

tvárných pomůcek a to nejdůležitější – třídní knihy. A díky jejich úžasné práci se pondělní ráno stalo pro mnohé malé špunty vstupem do pohádkového barevného světa přezletické školky, kde se sice tak trochu budou učit, ale hlavně si budou hrát a hrát, až se budou hory zelenat. Tohle všechno jim popřáli při slavnostním otevření pan starosta Vnoře František Švarc, ředitel ZŠ pan Alfred Teller, starostka Přezletic Veronika Vreclonová i místostarostka Ludmila Červínová. „Na zdraví vám i nám všem“ – a všichni rodiče, děti, učitelky i hosté si připili jak jinak než šampaňským. A pak nastal pro mnohé děti jejich první školkový den, který se samozřejmě neobešel bez nějakých slziček a nářku „Já chci maminku“. Ale druhý a další den už se většinou všechny děti těšily mezi své nové kamarády. Tak jim ještě jednou popřejme, ať jim to vydrží.

Jak se slavily devadesátiny

V pondělí 17. září se neuvěřitelných 90. narozenin dožil pan Josef Hulička z Akátové ulice. I když se do obce v roce 1945 „jen“ přistěhoval, přesto si zaslouží místo mezi významnými občany Přezletic, a to nejen věkem. Která víska s necelými 1100 obyvateli se může pochlubit, že tam žije známý skladatel, korepetitor, hudebník i textař, který hrál i v orchestru svého bratrance Karla Valdaufa? Jenom Přezletice, to je jasné.

Pan Hulička si oslavu svých narozenin užíval vlastně celý víkend, protože v sobo-

tu odpoledne se u něj doma sešlo pět kolegů hudebníků z Pražského salonního orchestru magistra Vomačky, aby si společně s oslavencem zahráli jeho neznámější skladby či úpravy skladeb světově známých skladatelů. Své vlastní skladby hrál oslavenec jen v klavírní úpravě a doprovázel hlavně svou dceru Evičku, ale i další kolegyni – zpěvačku z orchestru. Pěťadvacetičlenné publikum příbuzných i sousedů si

užilo více než dvouhodinový hudebně-poetický dopoledne.

V neděli se pak u Huličků sešli někteří členové přezletické kapely Akord, aby si spolu s jubilantem zazpívali písničky z dob, kdy se v Přezleticích hrávalo ochotnické divadlo, které scénickou hudbou opatroval pan Hulička. Aby při zpěvu nevyschlo v krku, pilo se víno a pro zahánění největšího hladu všichni přítomní snědli, podobně jako ruští námořníci, harmoniku i s klapkami. 😊

PŘEZLETICE V OBRAZECH

Malý výlet do devadesátých let (foto vlevo) a začátku 21.století – tak vypadal nyní tolik sledovaný obchod a restaurace.

Jó, mít tak hrad... Přezletice svůj mají! A kdepak se nachází? Ani na Hradčanech, ani na OÚ, je ve školce na chodbě a každé ráno vítá všechny děti „do práce“.

Podzim – houbaření čas. Malá ukázka toho, že na houby se nemusí jen do lesa, stačí dojít na dvorek a houbobraní může začít.

V září se konal malinko netradiční bazar pro ty větší až skoro dospělé děti a bohužel i netradičně skončil – přišla pouhá jedna maminka s náctiletou dcerou. Škoda, protože výběr byl nejen z oblečení.

No není to krása? Někdo sbírá známky, někdo vdolky či holky, Ludvík sbírá staré plynové zapalovače

Tak tady se mi nějak nedostává slov... Je tu silnice s jedním pruhem a řidiči si mají dát přednost, tak jak je upozorňují dopravní značky.

Bohužel i sama jsem viděla „teréňáka“ (taky jak jinak – mám silný a velký auto a holt taky silnej a velký mozek), kterak si zkoušel odpružení svého kola při přejezdu překážky. Naštěstí mě řidič nezastřelil, i když tak trochu vypadal, a mé výčitky a vlastně i nadávky na jeho adresu po něm sklouzly jako voda po skle.

Svatý Martin sice nepřijel na bílém koni, přesto dva dny po jeho svátku byly Přezletice bílé jako by stébla trávy a listy stromů někdo obalil v cukru.

Jen na chvilku jsem si odskočil a mezitím mi mráz zamknul rybník“ pravil v pohádkách z mechu a kapradí malý vodník. Podobně by se mohly cítit naše ondatry či správně nutrie v „louži“ ve Ctěnickém háji, kterou pokryl mráz slabou vrstvou ledu. Naštěstí bylo zamčeno sotva na jeden západ a tak před polednem už obě vodní myši brázdily hladinu jako malé ledoborce.

A pokračovalo se konečně v dočištění vodoteče, které skončilo až u samého pramene. To bylo vody, když bagr pramenu uvolnil cestu!

Možná to byla akademická malířka, možná jen ryzí amatérka, přesto bylo podzimní setkání u trafky na Ctěnické velmi milé. „Ráda tu maluju, Přezletice jsou moc krásné a zajímavé“, prozradila mi paní malířka, kterou jsem vyrušila z práce.

Nebe plné draků

Měsíc září konečně dostal svého názvu, protože sluníčko září a zářilo až do soboty 8. října. Ten den se sice jako na potvoru ochladilo, ale studená fronta přinesla na svém rozhraní báječný vítr, přímo ideální pro 4. ročník Přezletické drakiády. Od 15. hodiny se postupně zaplňovalo pole s čerstvě vyrašeným ozimem malými, velkými, starými, mladými i nejmladšími drakopouštěči. Celé rodinné klany tak trochu v koutku duše soutěžily o to, či drak vyletí nejlépe a nejelegantněji nahoru, který drak bude ve vzduchu nejdéle a nejvýše, který drak je kupovaný a který je z domácí dílny; prostě soutěživost byla a ne že

ne. Občas to sice vypadalo, že zde draky přišli pouštět spíše tatínkové sobě pro radost, protože jejich ratolesti měly úplně jiné starosti – kupříkladu si potřebovaly sdělit poslední novinky ze školky, protože se rozešly s kamarády pře-

ci už včera odpoledne. Koho vítr profouknul až do morku kostí, ten se vydal k hasičárně, kde měla čekat původně studená limonáda a pro rodiče pivo. Organizátoři však pružně zareagovali a tak se podával teplý čaj (pro některé dospělé i s rumem) a na ohýnku opečený špekáček. Mňam.

Lampióny jako bludičky

V předvečer státního svátku se na počest 93. výročí vzniku Československa konal již podruhé lampiónový průvod, který byl zakončen položením květin u pomníku padlých přezletických občanů z první světové války a u pomníku padlých rudoarmějců z druhé světové války.

Loni průvod vycházel za jasného dne, kdy podzimní slunce vesele svítilo na lehce zklamané tváře dětí, kterým nesly sice rozsvícený lampión, ale nějak to nebylo na slunci vidět. Proto se letos organizátoři rozhodli posunout začátek průvodu o půl hodiny dál, až na půl sedmou. Záměr se podařil, protože tentokrát byla tma jako v pytli. Však také lampióny krásně zářily zvláště velmi tmavými částmi ulice Zahradní i Veleňské, kde se ještě nepodařilo přesvědčit ČEZ, aby nám zde udělali rekonstrukci jak rozvodů elektrických kabelů, tak i veřejného osvětlení. Stále jen marně žádáme a žádáme.

Naštěstí lampiónů bylo požehnaně a tak si děti svítily na cestu jako malí permoničci s lucerničkami. Na křižovatce ulic Zahradní, Na Váze a Veleňské se průvod zastavil, aby s přáním tajným či hlasitým poslal na šťastný let čínský lampión „šťěstlí“.

Zatímco se paní Hanzlíková s paní Šilleroovou pokoušely zažehnout hořák lampionu, děti si vymýšlely přání. „To si musíš nechat až na Vánoce“ řekla paní Hanzlíková smě-

rem k malé slečně a vlastně i ke spoustě dalších malých slečen, které se k vyřčenému přání: „Přeju si kočárek“ rychle přidávaly svým „Já taky“. Mezitím se zapalování lampiónu

chopil člen dobrovolných hasičů a lampión se líně zvedal nad ulici a pomalu chystal dech na dlouhý let vzduchem. „Ať se máme všichni rádi“ zaznělo najednou z úst malé Alžbětky a s tímto přáním lampión zmizel za velkým smrkem.

A náš průvod se pohnul směrem po Veleňské, kde auta ukázněně či trochu z donucení zpomalovala, aby ten dlouhý svítící had mohl bezpečně dojet až k oběma pomníkům. Před položením květin zde všechny přítomné přivítala paní starostka a kratičce připomněla den vzniku naší státnosti, den 28. 10. 1918.

A pak se všichni rozloučili, popřáli si hezký večer a komu ještě svítil lampión, ten si mohl posvítit sobě na cestu do postýlky.

Halekání s Helekalem

„Prostě to bude ve středu, všichni jsou na to zvyklí“ rozhodla nakonec paní kulturní Hanzlíková a zavrhlá tak možnost uspořádat tradiční podzimní

rem 17. hodiny. Tedy abych byla přesná – urostlá postava zpěváka Jiřího Helekala spíš vtančila do našeho sálu. Velký potlesk byl skutečně na místě.

posezení seniorů na svátek svatého Martina (letos připadl na pátek 11. 11.) a opět si připít a ochutnat mladé víno.

Svatomartinské tedy sice nebylo, za to bylo báječné bílé Chardonnay a červený Portugal modrý, které na setkání přezletických seniorů osobně doporučil pan... to si při pečlivém čtení Zpravodaje jistě doplníte sami.

Přezletice se rozrůstají a náš sál už bohužel není to správné místo na pořádání společenských akcí, zejména v podobě koncertu. Ty tři sloupy prostě nějak překážejí ve výhledu. Už na jaře bylo skoro „vyprodáno“ a protože spoustu lidí nalákalo vystoupení zpěváka Jiřího Helekala, nechtěli někteří seniori nechat nic náhodě a raději přicházeli už půl hodiny před oficiálním začátkem, tj. v půl čtvrté. A hned byla jako vždy kávička se skvělými minizákusky z dílny paní Mesnerové; pro pány pochopitelně točené pivo. Po kávě se nabízelo víno a k němu něco malého slaného na zakousnutí; něco velkého k zakousnutí (tedy pro některé dámy 😊) přišlo s úde-

Hned první písničkou si získal celé publikum – Cikánku věnoval na přání paní Řihové k jejím listopadovým narozeninám. Následovala směs nejnámějších písní, a to včetně té o tom, že „Chtělo by to kolo“. Před dalšími písničkami vyzval přítomné nejen ke zpěvu, ale i tanci a té, které přijde tančit jako první, věnuje polibek.

ke které se na podiu chystá duo Zahradníků; rychle dojíst báječnou večeří a vzhůru do kola, parket už čeká. Tančilo a zpívalo se, pivo teklo proudem (i když se muselo pro další sud), vína co hrdlo ráčí a o všechny se staraly jako vždy báječné „holky od kultury“.

Bylo to super 2.11.2014
Jiří Helekala

Pusu od Jirky si nenechala ujít a nikým sebrat ...můžu to vůbec prozradit?

Když se Jiří Helekala chopil kytary a spustil písničky jako od táboráku (Niagara, Na Okoř je cesta), připadala jsem si jako na pionýrském táboře, kde jen ti frekventanti byli nějak starší. Ale bavili se o to víc a zpívali opravdu z plna hrdla. Hodina utekla jako voda, což byla velká škoda a je proto možné, že pořadatelé vezmou doslova závěrečnou píseň „Za rok se vrátím“.

Je čas na posílení se na další část večera,

CO JE NOVÉHO NA www.prezletice.cz

Asi nejdůležitější novinkou je Územní plán, jehož plné znění (textová i výkresová část) je umístěno v rubrice Obec Přezletice. Po skoro 4 letech intenzivní práce konečně mohlo zastupitelstvo obce schválit nový územní plán, který je zásadním právním podkladem pro další rozvoj obce.

V září se objevila nová rubrika – Mateřská škola. Čerstvě fungující škol-

ka zatím nemá vlastní webové stránky a protože je vlastně „naše“, můžete informace o školce jakož i o proběhlých akcích včetně těch teprve plánovaných získat na stránkách obce.

Podzimní anketní otázka se zaměřila na blížící se Advent a připravované přezletické minitryh o víkendů 26. a 27. 11. Skvělý nápad a na trhy se určitě přijde podívat 23 lidí, 6 dal-

ších nápad hodnotí kladně, ale nepřijdou a 3 další respondenty tento nápad nezajímá.

A co vás vlastně zajímá? Co byste se chtěli cestou ankety dozvědět o přezletickém životě? Neváhejte a pište, volejte, mailujte a zapojte se tak aktivně do průzkumu názorů vašich sousedů na věci, které je trápí a často ze stydlivosti třeba zůstávají skryty.

Je polovina října a já se právě vrátila nikoliv z hradu, nýbrž z Velkých Bílovic, kde jsem konečně prvně okusila atmosféru skutečného vinobraní a osobně jsem ostříhala mnoho kýblů hroznů budoucí báječné Frankovky. Vinobraní je prostě v plném proudu a to nejen na Moravě. O víkendu se totiž sklízelo Rulandské modré i v maličkém „vinařství“ u Hanzlíků v Jasmínové ulici.

A protože ke sklence dobrého burgunského patří nepochybně i podmanivá náladová a třeba swingová muzika, sešla jsem se na slovíčko s někým, kdo obě věci báječně spojuje – Dušanem Hanzlíkem, hráčem na kontrabas i baskytaru a zároveň sommeliérem.

● **Co Přezleťák, respektive v případě Vaší rodiny Co Hanzlík, to muzikant, je už v našem zpravodaji skoro klišé. Ale co takhle: Co Hanzlík, to vinař? To zní dobře, ne?**

„Zní to opravdu zajímavě, ale těch našich pár hlav Rulandského modrého a Hibernalu, to se o vinařství snad ani nedá mluvit. Smích. Ale musím říct, že to tatínka opravdu chytilo.“ *To musím jen potvrdit, protože jsem s Milou Hanzlíkem včera strávila pěknou telefonní chvíli nad historií vína původně zvaného ROUČÍ, neboli burgunského, přivezeného do Čech Karlem IV. a později pojmenovaného po jistém Němci jménem Ruland. Během pár minut jsem se ocitla*

na audiovinobraní u Hanzlíků, a to od sklidně až po míchání vinného kvasu.

● **Předpokládám, že hudba byla ve Vašem životě dřív než víno?**

„Geny, zejména Patrasů, ty se opravdu nedají zapřít. Dalo by se říct, co Patras to ka-

Na slovíčko... s Dušanem Hanzlíkem

pevník, ale ani to by nevytíhalo všechno. Můj strýc Karel Patras byl prvním harfenistou České filharmonie a v roce 1945 hrál s Rafaelem Kubelíkem na Staroměstském náměstí při oslavách konce 2. světové války. Já osobně jsem se začal učit v 7 letech na klavír, pak jsem začal s kytarou, abych v pubertě zakotvil u baskytary. No a brácha mě pak přemluvil, abych začal hrát na kontrabas. A tak jsem začal ve svých 25 letech studovat Pražskou konzervatoř.“

● **To mě překvapujete, já myslím, že konzervatoř po skončení základky byla jasnou volbou?**

„Tak to ne, protože já bral hudbu zatím jen jako takové vedlejší hobby; nejvíc mě totiž v té době zajímalo letecké modelářství. S ostatními modeláři jsme

se tomuto koníčku věnovali v Letovicích a tam jsem se také vyučil, obor elektro - silnoproud.“

● **Jen malá odbočka, když už je řeč o koníčcích – v Přezleticích skoro každý prošel rukama pana Vojky a sokolským cvičením. Vy také?**

„Když se díváte na mou postavu, tak se to asi nezdá, ale i já chodil k panu Vojkovi na gymnastiku, chvíli jsem střílel u pana Nováka a hrál i tenis, a to včetně toho stolního. Pak jsem ale zůstal věrný modelářství a té baskytare.“

● **Ale zpátky k silnoproudu. Nějak si neumím představit basáka, který potřebuje dobré prsty pro hraní na kontrabas, jak zasekává dráty do zdi?**

„To právě nějak nešlo dohromady. Tak jsem si řekl, dráty jako dráty a udělal příjímáčky na klasickou konzervatoř a vystudoval jsem hru na kontrabas, a to včetně sólového hraní. Škola má svůj orchestr, kde se žáci vlastně učí hrát ve velkém hudebním tělese. Symfonický orchestr pražské konzervatoře, tak zní celý jeho název, letos slavil 200 let své působnosti a současným žákům se dostalo té cti, že zahajovali letošní Pražské jaro.“

● **Neměl jste trochu mladé spolužáky?**

Smích „Asi tak o deset let, ale muzikanti jsou zvláštní druh a věk nehraje žádnou roli; každý se věnoval hlavně svému nástroji. Já už v té době hrál v několika kapelách a cílem mého studia bylo hlavně zdokonalení techniky a ovládnutí nástroje. Protože mezi námi kontrabasisty se říká, že na kontrabas se nehraje, ale kontrabas se ovládá.“

● **Promiňte mi mou jistou drzost, ale to Vy při své postavě zvládáte v pohodě, že?**

Stačí jenom, že s nástrojem musíte cestovat. I do školy a nebo jste měli nějaké erární nástroje?

„To ne, pěkně každý měl svůj vlastní a většinou dokonce nástroje dva – jeden na sólové hraní a druhý třeba pro hraní v orchestru či jazzu. Oba dva se totiž liší svým laděním a měnit ladění by dost dobře nešlo. A tady se ukázala výhoda mého staršího věku, protože jsem do školy mohl jezdit autem. Ne z Přezletic, to by bylo časově hodně ztrátové, ale pořídil jsem si v Praze byt.“

● **A teď si neodpustím otázku, kterou mi našeptala Vaše maminka. Pomyslíte na návrat do Přezletic?**

Upřímně jsem Dušana Hanzlíka rozesmála. Druhou otázku, kdy se ožení, jsem raději jen naznačila. No comment.

● **Tak dobře, muzikant musí být tam, kde to žije. Ale není to trochu únavné?**

„Je. Když naježdíte 10 000 km po Evropě nebo jste 5 neděl na turné v Americe s FOK, říkáte si, že by to chtělo zase nějakou změnu. Hrát bych nikdy nepřestal, ale chtěl jsem zkusit zase něco jiného, trochu jiný žánr než symfonický orchestr. Začal jsem hrát s bráchou swing a objevil posléze krásy di-zielandu, swingu i moderního jazzu.“

● **Úplně to slyším... a dala bych si k poslechu sklenku dobrého vína. Co byste mi doporučil, pane sommeliéře?**

„To slovo nemám moc rád (*to já taky*), víno mám ale o to radši. Už na konzervatoři jsem se začal o víno zajímat. Nejdřív spíš jako konzument, pak jsem se tak nějak k tomu sommeliérství „propil“. I když vlastně už po studiích na konzervatoři jsem si s kamarádem pořídil v Praze kamennou vinotéku. Chtěl jsem o vínu, které prodávám, vědět co nejvíce, takže jsem se přihlásil na sommeliérský půlroční kurz a ten úspěšně zakončil zkouškou jak z teorie (popis víny, jeho barvy, chuti, apod), tak i z praxe, což byla „slepá“ degustace.“

● **Mám víno velmi ráda, ale upřímně obdivuji všechny ty, kdo dokáží při degustaci poznat nejen**

odrůdu, ale i zemi původu. Mně buď víno chutná a nebo ne.

„To mně samozřejmě také, ale při ochutnávání vzorků se musím oprostit od svého subjektivního pocitu a vždy zhodnotit dané víno podle toho, zda odpovídá typickým znakům pro tu či onu odrůdu. Vzorek mi osobně chutnat nemusí a přitom se může jednat o velmi kvalitní víno. Vzhledem k tomu, že víno se skutečně pěstuje skoro na celém světě, není asi v silách jednotlivce poznat podle ochutnávky všechna vína, každý se spíše specializuje jen na některé oblasti; i tak jich je po-žehnaně. Já se specializuji na vína Čech a Moravy a ze zahraničních je to Francie a mnou osobně ochutnaná a doporučené značky nabízím ve

odručí, ale i zemi původu. Mně buď víno chutná a nebo ne.

Opět smích. „To by to dopadlo. Na ochutnávání jezdím také autem, takže pít nemohu. Kolegové se ale stalo, že ho krátce po degustaci zastavila policejní hlídka a on nadýchal. Naštěstí se policisté nechali přesvědčit, aby chvíli počkali a dali mu dýchnout znovu a dopadlo to dobře. Takže já všechny vzorky jen důkladně chuťově otestuji a vyplivnu. Doma si to pak v klidu samozřejmě vynahradím a jestliže mne zaujalo nějaké víno natolik, že by se vám zdálo škoda ho vyplivnout, vezmu si lahvičku domů.“

● **A nebo dvě, tři, abyste měl něco do své domácí vinotéky. Předpokládám, že doma v Přezleticích ve sklepě nějakou máte.**

„Malý koutek se ve sklepě našel. Smích. Mám tam asi 80 – 100 lahví, které postupně otevírám a doplňuji dalšími, takže přesný počet Vám ani neřeknu. Většinou si sem ukládám vína z ochutnávek, která mě přesvědčí, že mají ten správný potenciál dále zrát, protože ne každé víno se k archivaci hodí. Ale samozřejmě to neznamená, že není dobré pro pohodové posezení u skleničky.“

Kdo by to řekl, že i víno musí „zrát jako víno“ ☺. Jo, jo, škoda, že se-díme dopoledne na přezletic-kém úřadě a nemůžeme na-še povídání zakončit třeba ťuknutím Na zdraví sklenkou burgunského. A nebo Frankovkou ročníku 2004 ze Znojma, o které se podle slov Míly Hanzlíka jeho syn Dušan vy-jádril, že „To byl mazec!“

své nové, tentokrát virtuální, vinotéce. Tu jsem si založil po pár letech strávených jako prodejce ve vinotékách, kde jsem se opravdu hodně naučil. Ačkoliv když na to teď vzpomínám, připadal jsem si spíš jako dělník stánkových prodejů. Bez praxe a neustálého vzdělávání se by to ale nešlo.“

● **Zvou Vás i na nějaké soutěže? Napadá mne třeba ta o nejlepšího českého vinaře.**

„Maximálně jako hosta. Na soutěžní hodnocení bych musel složit degustátorské zkoušky, což bych sice moc rád, ale nějak nezbyvá čas. Já degustuji víno spíše jen na veletzích či výstavách a většinou hodnotím vína, která pak nabízím svému okruhu zákazníků. A vždycky jedu ochutnávat jen předem zamýšlená vína, protože z 500 vystavovaných je tak v silách jednotlivce ochutnat a vyhodnotit maximálně 70 až 80 vzorků za den.“

● **Předpokládám, že všechny vzorky nepolykáte; do krku necháte sklouznout jen ty nejlahodnější?**

Opět smích. „To by to dopadlo. Na ochutnávání jezdím také autem, takže pít nemohu. Kolegové se ale stalo, že ho krátce po degustaci zastavila policejní hlídka a on nadýchal. Naštěstí se policisté nechali přesvědčit, aby chvíli počkali a dali mu dýchnout znovu a dopadlo to dobře. Takže já všechny vzorky jen důkladně chuťově otestuji a vyplivnu. Doma si to pak v klidu samozřejmě vynahradím a jestliže mne zaujalo nějaké víno natolik, že by se vám zdálo škoda ho vyplivnout, vezmu si lahvičku domů.“

● **A nebo dvě, tři, abyste měl něco do své domácí vinotéky. Předpokládám, že doma v Přezleticích ve sklepě nějakou máte.**

„Malý koutek se ve sklepě našel. Smích. Mám tam asi 80 – 100 lahví, které postupně otevírám a doplňuji dalšími, takže přesný počet Vám ani neřeknu. Většinou si sem ukládám vína z ochutnávek, která mě přesvědčí, že mají ten správný potenciál dále zrát, protože ne každé víno se k archivaci hodí. Ale samozřejmě to neznamená, že není dobré pro pohodové posezení u skleničky.“

Kdo by to řekl, že i víno musí „zrát jako víno“ ☺. Jo, jo, škoda, že se-díme dopoledne na přezletic-kém úřadě a nemůžeme na-še povídání zakončit třeba ťuknutím Na zdraví sklenkou burgunského. A nebo Frankovkou ročníku 2004 ze Znojma, o které se podle slov Míly Hanzlíka jeho syn Dušan vy-jádril, že „To byl mazec!“

Tak třeba se sejdeme někdy přistě navečer, možná i při ochutnávce Hibernalu či burgunského z maličkého Hanzlíkova vinařství z Jasmínové ulice. LC

Se začátkem školního roku se pravidelně ve Ctěnickém háji koná závod v přespolním běhu s názvem Miranovy duby, kterého se účastní žáci základních škol ve Vínově a který si jistě mnozí z vás v rámci studia na ZŠ také zaběhli. Letošní jubilejní XXV. ročník si jistě zasluhuje malé připomenutí, proč nese zrovna název Miranovy duby. To bylo tak:

„Burič selského lidu a spolurabů“ ... aneb kdo byl Josef Miran (první část)
autor: Tomáš Dvořák

Naše obec se ve své historii nemůže chlubit množstvím rodáků, kteří by svými činy či pověstí výrazně přesáhli hranice rodné vsi a zapsali se do povědomí regionu či celé země. Josef Miran ale touto osobou jistě byl. Při shromažďování podkladů k historii naší obce není možno jeho osobu pominout. Torzovitě a dosti nejednoznačně údaje mě vedly v poslední době ke snaze o získání maxim informací o jeho životě, rodině, i tragické smrti. Přestože se archivních dokladů dochovalo velmi málo, práce nebude zřejmě nikdy u konce. Snažit se poznat myšlení a pohnutky venkovského sedláka z konce 18. století znamená seznámit se se životními poměry regionu, ale i proniknout do poměrů takřka-jíc celostátních.

Je pozoruhodné, že prakticky až do dnešních dnů se v ústním podání dochovalo povědomí o existenci přezletického rychtáře, který se zúčastnil velkého selského povstání v druhé polovině 18. století. Avšak o jeho osobě a životě se dnes ví už jen málo. Lze samozřejmě namítnout, že velkou měrou se na jeho popularizaci podílel známý regionální historik J.V. Prášek, který se o něm jako jeden z prvních zmínil ve svém dosud nepřekonaném díle „Brandejs nad Labem, panství i okres“, a sice v posledním díle této trilogie, poprvé vydaném již roku 1913 a v nedávné době Okresním muzeem reprintované. Zde v kapitole „Předletice a Zlatý kopec“ píše autor o jakémsi Josefu Miranovi, jednom z vůdců selského povstání, který svůj život skončil na šibenici před pražskou Poříčskou branou v březnu roku 1775. Vzhledem k tomu, že Prášek v tomto dílu velmi podrobně zpracoval gruntovní (pozemkové) knihy, které se dochovaly jak na ctěnickém panství, kam Přezletice tou dobou vrchnostenskou správou spadaly, tak knihy z vedlejšího komorního panství Brandýs n/L., mohl si dovolit poznámku, že rychtář Miran byl zřejmě člověkem „novosedlým, neboť toho jména ve vsi nikdy nebývalo“, jak doslova uvádí. Tudíž ani historik Prášek nebyl na počátku 20. století schopen osobu přezletického rychtáře blíže identifikovat. V době, o které mluvíme, spadaly pod nevelké panství se sídlem ve Ctěnicích: zámek se sídlem vrchnostenské kanceláře, při něm panský dvůr, ovčín, kovárna a několik podružských chalup, dále poddanské vsi Přezletice a Sluhy s kostelem, farou, panským dvorem a mlýnem, nakonec pak mlýn na Podolance. Gruntovní knihy se

všim, pak nacházíme dosti rozporných a často protichůdných informací. Kupříkladu historik Josef Svátek, který je známý svou častou fabulací a zkreslováním historických událostí, píše o onom popraveném rychtáři nikoliv jako o Josefu Miranovi, nýbrž jako o Josefu Černém. V našem případě se jedná o velmi důležitou poznámku. To podstatné k identifikaci Josefa Mirana ale přinesl až Josef Petráň ve své knize „Rebelie – příběh 1 týdne a 2 dnů v březnu 1775“. Podrobným rozбором archivních pramenů včetně farních matrik, vedených farním úřadem ve Vínově, kam Přezletice od nepaměti církevní správou spadaly, lze s vysokou pravděpodobností ztotožnit osobu Josefa Mirana s osobou Josefa Černého, hospodářiči v Přezleticích po předcích na tak řečeném Samkovském jínak i Beránkovském statku (nyní č.p. 13). Je to logické, rychtář býval ve vsi jakousi prodlouženou rukou vrchnosti, tento úřad tak zastával většinou zástupci starých zasloužilých selských rodin.

Rodina Černých patří mezi nejstarší, písemně doložené přezletické rodiny. Jak již bylo uvedeno, Přezletice spadaly vrchnostenskou správou pod malé panství Ctěnice, které svůj význam pro šlechtu mělo zejména svou blízkostí ku Praze a fungovalo zřejmě jako zdroj čerstvých a levných produktů ke každodenní spotřebě ve šlechticím sídle v Praze. Bylo tomu tak i za vlády hrabat Losyů z Losinthalu, kteří drželi Ctěnice nepřetržitě od roku 1652 do roku 1781, kdy vymřeli po meči, a kteří současně vlastnili palác v dnešní Hyberské ulici na Novém městě pražském. I Josef Černý byl jejich poddaným. Před Losinthalu, ale i po nich, měnilo panství často majitele. Je to jeden z důvodů, proč se písemnosti spojené s vedením vrchnostenského úřadu dochovaly jen torzovitě. Nejstarší zmínky o konkrétních obyvatelích Přezletic máme z poloviny 17. století, kdy se na celém území Čech sestavoval soupis lidí odvádějících berně (daně), odtud název Berní rula. Tou dobou jsou Přezletice popisovány jako ves pustá a nalézáme jen soupis neosazených gruntů a chalup, mezi nimi i pustý tzv. „Samkovský grunt“, tak jak bývalo zvykem pojmenovány po starém držiteli. Roku 1670 při tzv. Revizitaci Berní ruly jsou už téměř všechny grunty ve vsi osazeny novými hospodáři. Další stručnou zmínku lze nalézt ve z povědomí seznámech arcidiecéze pražské. Na arcibiskupství tehdy faráři odesílali soupisy nikoliv lidí, kteří ke zpovědi přišli, nýbrž seznam těch, kteří se z nějakého dů-

vodu nedostavili. Mezi těmi nacházíme roku 1673 i jméno Mikuláše Churáně. Čechy v této době ještě s krutou pravidelností zasahovaly epidemie moru. Velká „morová rána“ proběhla v letech 1679-1680, kdy se nám zachoval sumář sepsaný vinořským farářem, ten tehdy odeslal na pražské arcibiskupství soupis osob, které nákaze podlely. Zde můžeme nalézt z Přezletic jen jediné jméno, zatímco ostatní přířazené osady byly postiženy mnohem více. Další epidemie, ještě většího rozsahu, dopadla roku 1713. V té době můžeme již zemřelé studovat ve vinořských farních matrikách, které jsou souvisle vedeny od roku 1691. Téhož roku také umírá ve věku 70 let Mikuláš Černý, s velkou pravděpodobností lze jeho osobu ztotožnit s Mikulášem Churáněm.

Studiem přezletických gruntovních knih lze dále zjistit, že Černí hospodařili na jednom z největších statků ve vsi, na již vzpomínaném Samkovském gruntu (dnes č.p. 13). Rozborem farních matrik známe jméno Mikulášovy manželky, jmenovala se Alžběta, a pět jejich dětí – Matěje, Jana, Jakuba, Karla a Alžbětu. Ani u jednoho z nich neznáme přesné datum narození, jejich narození spadá do let cca 1675-1686. Syn Karel zemřel v roce 1703 ve věku 17 let, dcera Alžběta se vdala za Václava Dvořáčka z Přezletic. Ostatní tři synové založili v Přezleticích silné rody, jejichž potomky lze sledovat až do současnosti. Další zmínku o hospodářích na Samkovském statku máme z roku 1670, kdy byla sestavena tzv. Revizitace Berní ruly, na gruntech je hospodářem Mikuláš Uram. Roku 174, kdy vznikl soupis tzv. Tereziánského katastru, je zde jmenován jako hospodář Jan Černý, jeden ze synů Mikuláše Černého. Tento Jan měl za manželku Kateřinu Pabiškovou z Vínově. V letech 1697-1711 se jim v Přezleticích narodilo šest dětí, mezi nimi i syn Jakub (pokřtěný ve Vínově 12.července 1703). Jakub se později stává dědicem rodného statku a v září 1726 se žení s Dorotou Špalovou z Polerad, se kterou měl posléze až do roku 1749 celkem 10 dětí. Jako šestý v pořadí se rodičům 15. prosince 1739 narodil syn Josef. Syn Josef se oženil ve 21 letech se 17-letou Dorotou Semeckou z Radonic. Až čtyři roky po svatbě se manželé dočkali prvního potomka - dcery Anny Kateřiny (později vdané za Jana Pfeiffera na Chvaly), v prosinci 1766 přišla na svět další dcera Kateřina Barbora (vdaná posléze za Josefa Zemana do Dehtár), třetím v pořadí byl syn Josef a nakonec ještě Jan Křitel, který se však nedožil ani prvních narozenin. Josef Černý, narozený na sklonku roku 1739, je dle všech dostupných pramenů naším Josefem později řečeným Miranem. O významu či původu tohoto přízviska můžeme dnes jen hypotetizovat. Snad mělo souvislost s označením Churán, které Černí dědili po předcích možná jako tzv. „jméno po chalupě“, což nebývalo tehdy při nestálosti příjmení žádnou zvláštností. Historik Josef Petráň mohl ještě v 70. letech 20. století nahlédnout do dnes již ztracené obecní kroniky, kde nalezl i označení „Huroněm“.

Pokračování příště

PŘEZLETICKÝ HYDE PARK

Vážení sousedé a občané naší obce,

i když jsem zatím v naší obci teprve druhým rokem, dovoluji se vyjádřit ke stavu sportovního areálu zmíněného v minulém zpravodaji.

Toto sportoviště a přilehlé dětské hřiště využívá řada mých sousedů včetně mne. Naprosto souhlasím s nutností renovace, rekonstrukce jelikož v tomto stavu ho nelze plně využívat což je velká škoda. Sportoviště je ve velmi příjemném prostředí a prostorově ideální, proto nevidím důvod, proč musíme být stavem hřišť nuceni hledat sportovní a kulturní využití jinde.

Tímto se přidávám a apeluji na rozumné resp. nějaké jednání ze strany zástupců Sokola Přezletice.

Na druhou stranu nejsem zastáncem megalomanských rekonstrukcí či staveb, jaká jsou vidět v řadě obcí z okolí Prahy. Tato řešení nejsou vždy ku prospěchu občanů daných obcí, ale spíše investorů. Po těchto „rekonstrukcích“ se totiž

dostáváme do stavu, kdy běžný občan nemůže a ani nechce v takovém prostředí sportovat a ztrácí se domácí atmosféra a vzájemné soužití v obci.

Domnívám se, že by byla plně dostačující rekonstrukce zázemí, oplocení, povrchu antukových kurtů, srovnání a zatravnění fotbalového hřiště, úplná renovace zadního „volejbalového“, hřiště (např.: plážový volejbal, basketbalové koše atd.) a v neposlední řadě zmodernizování přilehlého dětského hřiště.

Je samozřejmě možné jít v rekonstrukci ještě dál, ale to je otázka peněz a chuti.

Zajímalo by mne, zda je důvodem nevyužití těchto sportovišť skutečně pouze jejich stav nebo je to spíše nezáměr ze strany občanů. Toto si musí zodpovědět každý z občanů sám.

Nová hřiště totiž nejsou ještě zárukou, že na nich bude někdo skutečně sportovat resp., že vynaložené peníze budou dostatečně zhodnoceny.

Za pár sousedů ze Zlatého kopce musím potvrdit, že zájem tu je, a neodradil nás ani stav hřišť, i když pravdou je, že na tenis jsem bohužel nucen chodit na kurty do Vínově.

Věřím v rozumné řešení tohoto stavu a jsem připraven pomoci, a to jak při rekonstrukci tak i při aktivním „zhodnocování“ vynaložených prostředků.

Přeji vám příjemné žití v naší obci.

Váš soused Lukáš Zaňák

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych touto cestou poděkovat mladíkovi, který za mě v září zaplatil jízdné na lince 302. Bohužel jsem neměl menší částku než 1.000,- Kč a řidič autobusu odmítl dále jet; důvodem bylo, že je tisíckoruna neadekvátní k ceně jízdného. Třeba se s oním mladíkem ještě někdy setkám a budu mu moci osobně ještě jednou vyjádřit svou vděčnost za jeho lidskou reakci na vzniklý problém.

Macourek Jan

Vážení spoluobčané,

jsem důchodkyně, která zde žije od narození a nedá mi to, abych se nevyjádřila k dnešnímu životu v naší obci.

Dříve se odpad ze zahrady kompostoval někde v rohu pozemku, v horším případě rozážel okolo obce ze všech stran. Nyní máme v sezóně každých 14 dní na zahradní odpad přistaven kontejner a na jaře a na podzim kontejner na směsný odpad.

Bohužel to není nic platné, protože nepřizpůsobiví občané si stále myslí, že za obcí to není vidět a vyváží do okolí dál co se jim doma nehodí.

Majitelé terénních motocyklů jsou toho názoru, že pole jsou terény pro jejich sportovní využití. Polní cesta uzavřená závorou není žádnou překážkou a jízda po zoraném a osetém poli není

výjimka, vždyť škodu dělám někomu jinému.

Protože za našim rodinným domkem je stanoviště kontejnerů na tříděný odpad nestačím se divit jaký mají někteří spoluobčané k třídění přístup. Do kontejneru na nápojové obaly dávají kartony papírové, které patří do kontejneru na papír, kam pro změnu hodí v igelitové tašce odpad, který patří do popelnice, nebo když už zvolí správný kontejner tak velkoobjemový karton hodí do kontejneru v původní velikosti bez rozložení a kontejner je v tu ránu plný.

Jeden z podnikatelů v našem nejbližším okolí třídí do papíru hadry od oleje, do kontejneru na PE rozšlapané sololitové desky a olej či podobné tekutiny nechá volně téct po silnici a tak máme v době dešťů ulici krásně zbarvenou do duhových barev.

Tak si myslím, že bychom se měli nad sebou zamyslet a srov-

nat si v hlavě priority, než se takovýmto počínáním sami zničíte. Vždyť v polích se již pomalu neobjevuje žádná zvěř, protože majitelé psů chodí venčit do polí své miláčky, které nechávají volně pobíhat a zvěř úspěšně likvidovat.

Před zahájením stavebního bumu se občané Přezletic většinou osobně znali.

Dnes je situace úplně jiná. Noví spoluobčané (ale ne jen oni) si někdy nechtějí uvědomit, že na vesnici je jiný způsob života než v paneláku a nerespektují okolní přírodu. Je pěkné, když mám svůj pozemek krásně osázen a udržován, ale totéž by mělo platit i o obci a jejím okolí.

Doufám, že si to všichni včas uvědomíme a budeme se podle toho chovat.

Přeji Vám mnoho pěkných dní v naší obci.

Helena Říhová

V Přezleticích dne 19. 9. 2011

Fotbal

Jako číslo jedna v dnešních zprávách si nepochybně zaslouží být tým malé kopané **Přezletice SK RSC** v Hanspaulské lize skupiny 6. H. Po loňském podzimním skvělém postupu ze 7. do 6. ligy naše mužstvo naznačilo stoupající formu a chtělo se poprat ne o udržení v 6.lize, ale naopak postoupit výš. Herní projev a hlavně střelecký výkon by si postup nepochybně zasloužil, ale vinou jisté organizační nepřesnosti naši fotbalisté nastoupili do Podzimu 2011 opět do 6. ligy. a vzali to tentokrát řádně od podlahy.

Po 8 odehraných kolech jsou Přezletice na skvělém prvním místě s 15 body za 7 výher a 1 remízu s týmem ze středu tabulky Blue Flame (3:3). V každém zápase dokázali naši borci bez problémů alespoň dvakrát skórovat a nejen to - Vysmáté zájce vystřelili poměrem 10:3, Prague United 8:1 a Butovice 6:2. V 9.kole narazí na domácím hřišti ve Kbelích na druhý tým tabulky Boys in Blue a svedou přímý souboj o první místo, protože oba soupeři dělí pouhý jeden bod.

Veteránská liga si plyne pro naše zástupce **Přezletice SG** i na podzim svým pohodovým tempem a 8.místem (4 body za 3 vítězství a 5 proher) není sice na postup výš, ale ostudu nám naši fotbalisté rozhodně nedělají. Kromě prvního kola, kdy prohráli 0:3 s týmem Sebranky, dokázali vždy vstřelit minimálně dva góly. Sice jich už dvakrát šest dostali (od FC

RUM – vedoucí tým a Běchovických sršňů), ale i Přezletáci mají velký střelecký potenciál, což dokázali 5 góly do sítě Felix Clubu; s tímto týmem jich bohužel o 4 víc dostali. V 9. kole se utkají s týmem Kehar, který je v tabulce s příčku výš a při dobré formě je možné, že náš tým poskočí o kousek výš.

Stolní tenis

Po loňské nepodařené sezóně Sokola Přezletice A už bohužel Přezletice nemají žádného zástupce v Divizi a tým hraje nižší Krajskou soutěž 2. třídu skupinu B. Aktuálně se po 5. kole pohybuje na 9. místě s 1 vítězstvím, 1 remízou a 3 prohrami. Remízu 9:9 uhrál hned v 1.kole s týmem Ml. Boleslavi D, který je v tabulce na 8.místě, a to jen o skóre. I letos tým spoléhá hlavně na stále opory Radka Sluněčka, Roberta Weihauptu a Ondřeje Havazíka, kteří zatím jako jediní nastoupili ke všem zápasům. V každém kole pak na zbylých možných místech nastupují buď někdo z dalších základních kamenů našeho týmu (Horálek Jiří, Havazík Roman), hostující posila z AC Sparta Tomáš Hudec a nebo pravděpodobně nováčci z řad 15-ti členného oddílu (nemají registrované umístění v žebříčku) Ivana Nováková a Tomáš Berdych. Úžasná shoda jmen a kdyby ke čtyřhře nastoupil s dalším členem našeho týmu Štěpánkem (Petrem a nikoliv Radkem ☺), mohlo by to na palubovce vypadat jako při Davis Cupu.

Týmy Sokol Přezletice B, C a D hrají Okresní přebor 1. až 3.třídy, ale Středočeští jako jediní nemají na internetu žádné výsledky, pouze stručné oznámení „Zatím nebyl zadán stupeň soutěže“. Je odehráno 6 kol a očividně je někde chyba. Že by u soudruhů z NDR?

Sportovní střelba

S končícím létem skončila i sezóna střelby z malorážky ve ctěnické střelnici a nastupuje tvrdá příprava „vzduchovková“ v hale, resp. společenském sále Obecního úřadu. Staří ostřílení borci a borkyně jistě znají své tréninkové dávky, aby si při tréninku a Přezletické lize dorostu nastříleli dostatečnou bodovou pohodu a klídek pro jarní Mistrovství republiky; a samozřejmě se podle toho budou při tréninku pod zkušeným trenérem Jiřím Novákem snažit.

To nováčci na poli střeleckém, kteří se opět před zahájením zimní vzduchovkové sezóny objevili a dokonce se rekrutují i z řad Přezletáků (hurá, no konečně!), potřebují informace o střelbě vstřebávat plnými doušky. A tak se opět pravidelně vždy úterní a čtvrteční odpovědně ozývá plechové plop, plop z podkroví obecního úřadu a mladé naděje zde trefují s větší či menší úspěšností desítkový střed deset metrů vzdáleného terče. Držíme všem střelcům našeho střeleckého oddílu palce, ať jim sport přináší radost a dosahují jen skvělých výsledků. **LC**

Velká letní soutěž o nejrozkvetlejší okno a předzahrádku má své vítěze!

Letošní začátek podzimu se podobal spíše letnímu počasí, kterého se nám naopak nedostávalo v době letních prázdnin a dovolených. Teplo a sluníčko, do toho sem tam dešťová přeháňka, bylo přesně to právě ořechové pro kytičky jak v truhlících na balkónech či oknech, tak i pro ty v záhoncích předzahrádek. Podobný scénář jako loni, proto byl konec naší Velké letní soutěže posunut až do konce září, abychom mohli ohodnotit i ty truhlíky či záhonky, které právě v září chytly tzv. druhý dech a rozkvetly do kvetoucí nádhery.

nutelnou nádhrou. Spolu s paní starostkou se nám cena ve výši 1000,- Kč a pamětní list předávala skutečně do těch nejpovolanějších rukou; rukou, které den co den s neuvěřitelnou trpělivostí oštipují odkvetlé jednoleté květy, aby nenarušovaly a nekazily dojem fontány fialové kvetoucí petúnií. Gratulace k 3.vítězství v naší soutěži si skutečně zasloužila přípitek šampaňským. Škoda, že nemocná dcera paní starostky

teply prací na zahrádce, aby jim pod okny celou sezónu stále kvetly kytičky a zjemnily tak pohled na ty ohydné kamiony, které si bohužel zkracují cestu přes naši obec. Ať je to jak je to, vítězem letošního ročníku se stala paní **HELENA ŘÍHOVÁ**, které doslova rozkvetlo každé volné místo na její předzahrádce i zahrádce. Už od jara jsme mohli sledovat, jak zde kvetou první jarní krokusy, narcisy a tulipány, aby pak po odkvetu přepustily svá místa pravým letničkám, které svou pestrobarevností skvěle doplňovaly stále zelené buxusy a zakrslé jehličnany. Načarovat zahrádku tak, aby od jara do podzimu stále kvetla, to si vyžaduje skutečně pečlivé zmapování a rozvržení záhonků celé zahrady. Cenu pro vítěze jsme skutečně předávaly do těch správných zahradnických rukou, ze kterých jsme pak při odchodu obdržely svázanou kytičku feferonek všech možných tvarů. Už jen přičichnutí k nim byla pěkná síla. Posezení u skleničky červeného vína a báječných slaných zapečených jednohubek navodilo velmi milou atmosféru pro popovídání si o životě v obci. Velmi mile mne překvapily názory starousedlíků na běžný život v Přezleticích, který na rozdíl od jiných vidí podobně jako my, přistěhovavší se před více než deseti lety z Prahy. S názory paní Říhové se můžete i vy seznámit v rubrice Přezletický Hydepark; v dopise, který obdržela redakce Obecního zpravodaje už v polovině září, komentuje paní Říhová problémy ze svého nejbližšího okolí.

Ceny pro vítěze jsou předány, přesto si nemohu odpuštěm poděkovat všem ostatním, kteří si každoročně zdobí svá okna, terasy i předzahrádky hlavně pro potěchu svou. A i když letos v naší Velké letní soutěži nevyhráli, je hezké vědět, že příští rok zasadí letničky do truhlíků zase, čímž potěší nejen

nám nedovolila setrvat déle u báječného moučníku i chlebičků a dozvědět se něco dalšího z tajemství úspěchu paní Kubelkové. Takže pro konkurenci jen zopakujeme, že sazenice petúnií opět dozrávaly a sílily ve skleníku. Třetí ročník soutěže O nejrozkvetlejší předzahrádku svého vítěze překvapivě našel také ve Veleňské ulici; skoro se zdá, že blízkost hlavní průtahové ulice kytičkám přímo svědčí. A nebo to bude spíš tím, že si obyvatelé této velmi frekventované ulice zpestřují svůj život u přezletické dopravní

Pro větší zapojení Přezletáků do soutěže, ve které vlastně soutězíci zkrášlují obec pro nás všechny, byly i letos umístěny fotografie jednotlivých soutěžících oken a předzahrádek umístěny na našich webových stránkách a vy všichni jste mohli poslat hlas svému favoritovi. V internetové soutěži o nejrozkvetlejší okno zvítězila paní Miluška Kubelková s 59 hlasy a pomyslnou stříbrnou a bronzovou medaili si odnesla „okna“ ze starých Přezletic. Teprve 4. a 5. místo obsadila okna z nové lokality Zlatý kopec; tady ale musím říct, že zejména okna v 1.patře domu ve Veleňské ulici se svou záplavou červených petúnií šlapou paní Kubelkové hodně na paty. Internetovou soutěž o nejrozkvetlejší předzahrádku vyhrála paní Kubelková starší.

Internet nechme internetem a podívejme se na vítěze hlavní soutěže, které vybírá ze všech úžasně kvetoucích oken, schodů, teras a předzahrádek Komise životního prostředí. V soutěži O nejrozkvetlejší okno se komise vzácně shodla s internetovým hlasováním a po roční pauze cena putuje opět k paní **MILE KUBELKOVÉ** do Veleňské ulice. Fialové petúnie, které zdobí celé schodiště do zvýšeného přízemí rodného domu, ať už v závěsných květináčích či v květináčích volně stojících na jednotlivých schodech – to je prostě pastva pro oči. Zejména ten, kdo přijíždí do obce od severu, užívá si přímo plnými doušky tuto nepřehléd-

sebe, ale i všechny ostatní kolemjdoucí sousedy. Díky všem a letos Čestné uznání udělíme paní Janě Svobodové z Topolové ulice za její petúnie na balkóně v barvě spartanské trikolóry a paní Kateřině Hoffmannové ze Zlatého kopce za její záplavu červených petúnií ve všech oknech směrem do Veleňské ulice, které kvetly v celé své nádhře ještě v listopadu a první letošní přízemní mrazíky se jich ani netkly. Díky. **LC**

VHS Benešov – nový provozovatel vodovodu a kanalizace

Od 1. 1. 2012 se novým provozovatelem vodovodu a kanalizace v obci stává Vodohospodářská společnost Benešov, s.r.o., kterou obec vybrala v koncesním řízení. Požádali jsme proto zástupce společnosti o její krátké představení čtenářům-občanům Přezletic:

Vodohospodářská společnost Benešov vznikla v roce 1993 a své služby poskytuje více než padesáti obcím a městům zejména v okresech Benešov, Praha-západ a Praha-východ. Dodávky pitné vody zajišťuje pro 80 tisíc obyvatel, odvádění a čištění odpadních vod pro více než 60 tisíc obyvatel. Provozování vodovodů a kanalizací tvoří dvě třetiny obrátu společnosti, třetinu pak služby s provozováním související - výstavba vodovodů a kanalizací, úpraven a čistíren vod, přípojek, vývozy jímek, likvidace kalů, laboratorní rozborů vod atd. .

Společnost je součástí nadnárodní skupiny SUEZ ENVIRONNEMENT, a čtyři stovky jejích sesterských společností působí v 58 zemích pěti kontinentů. Ve společnosti pracuje 170 zaměstnanců na plný a 55 na částečný úvazek, roční obrát dosahuje výše 230 mil Kč.

Sídlo společnosti je v Benešově, provoz jednotlivých vodovodů a kanalizací v obcích zajišťují její provozní střediska v Benešově, Jílovém a Vlašimi. Pro zajištění plynulých dodávek vody i odvádění odpadních vod pracuje v sídle společnosti nepřetržitě vodohospodářský dispečink, který nejen

lemetricky sleduje a řídí provoz jednotlivých zařízení, ale přijímá i oznámení a informace o poruchách či závadách a poskytuje informace o jejich řešení .

V loňském roce VHS Benešov zrekonstruovala budovu svého sídla a vybudovala nové prostory zákaznického centra a dispečinku, letos uvedla do provozu nové laboratoře vod a životního prostředí.

Další informace mohou zájemci získat na internetových stránkách společnosti www.vhs-sro.cz.

Předání provozu se uskutečnilo 31.12.2011 tak, aby dodávka vody a odvádění odpadních vod bylo nepřetržitě zajištěno. Současně budou k tomuto datu provedeny odečty všech vodoměrů, aby současný provozovatel mohl k datu předání dokončit fakturaci. Od 1. 1. 2011 tedy dodávku vody a odvádění odpadních vod zajistí pro odběratele nový provozovatel, bez ohledu na to, zda současný provozovatel uzavře své smlouvy o dodávce vody a odvádění. Nové smlouvy uzavře VHS Benešov s odběrateli v průběhu prvního čtvrtletí.

Ing. VLADISLAV ČERNÝ, Obchodní ředitel